

Oktober 2005

ZSKSS

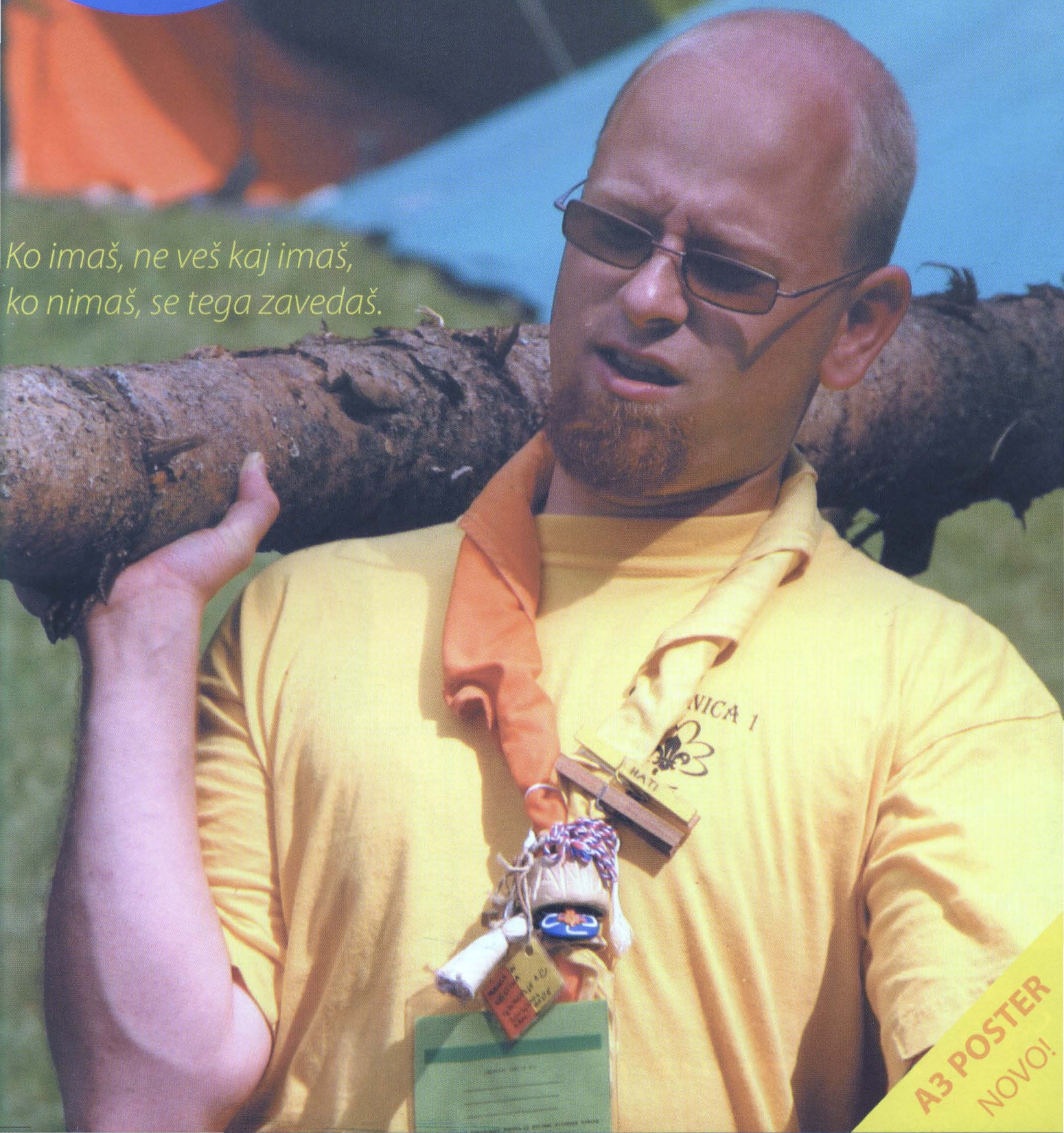
Kavtič

glasilo skavinj in skavtov
ZSKSS

TISKOVINA

Poštšina plačana pri pošti 1102 Ljubljana

*Ko imaš, ne veš kaj imaš,
ko nimaš, se tega zavedaš.*

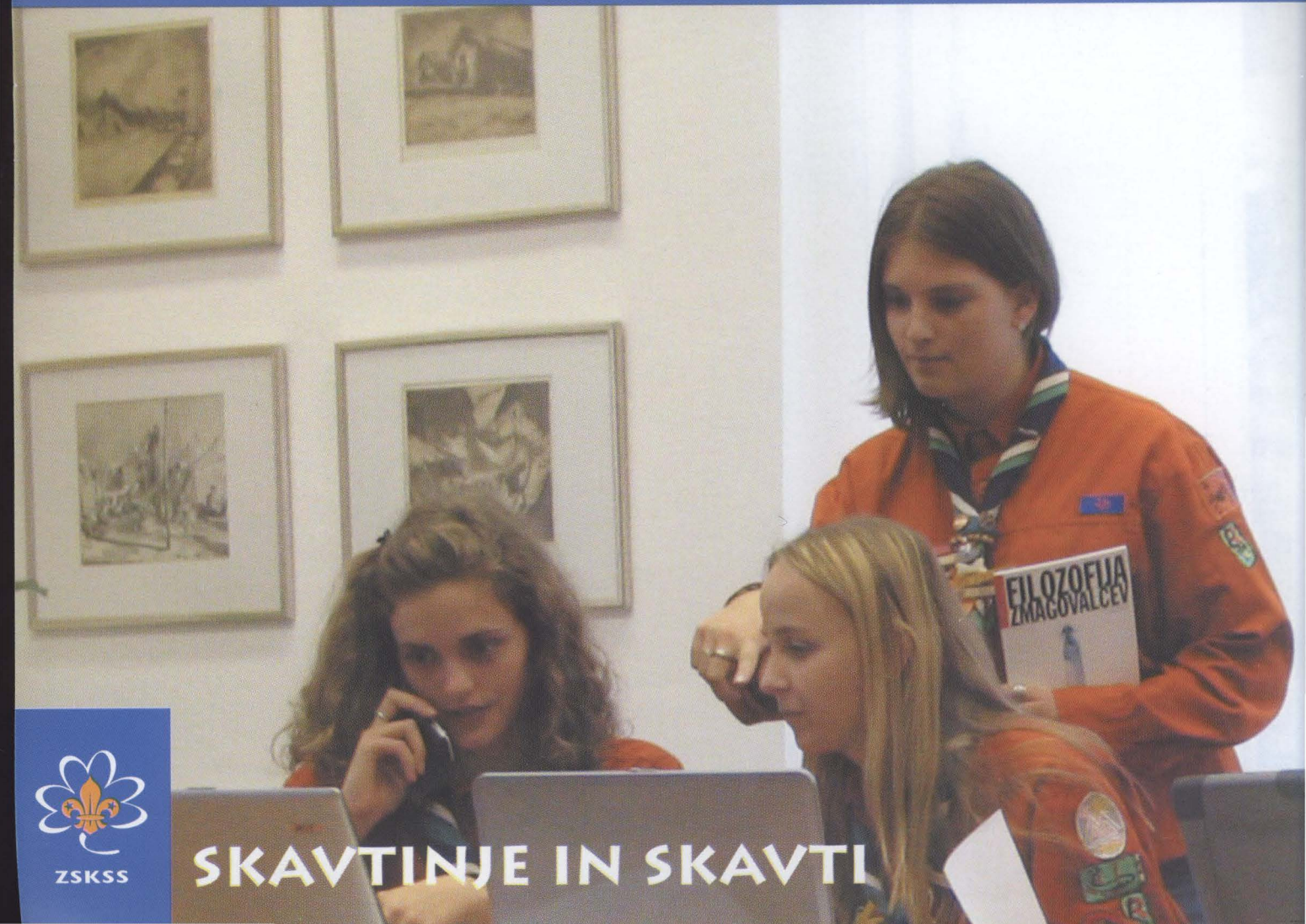

**A3 POSTER
NOVO!**

SLUŽBEN AVTO, OSEBNA TAJNICA, PISARNA, POTOVANJA V TUJINO, SLUŽBENA KA

SKAVTINJE IN SKAVTI

GORI, DOLI, NAKOLI

Vaša urednica se je pred dnevi malo potepala po Tuniziji in odkrivala prelepe skrite koticke. Ničkolikokrat je bilo slišati smešne besede našega vodiča: »Gori, doli, naokoli« ali pa »življenje ni vedno cvetoče polje«, ki mi še vedno veselo donijo v glavi. Upam, da ste si tudi vi privoščili kakšno potovanje ali vsaj kakšen dan oddiha na morju ali v gorah.

Skavtsko leto se je že dobro začelo in tudi mi smo začeli s polno paro. V tokratnji številki boste našli na kar nekaj lepih presenečenj. Prva je na naslovnici, kjer se vam ponuja možnost pridobitve privlačnih nagrad, če ugotovite, kdo je oseba na prvi strani, in nam pošljete njegovo življenjsko zgodbo. Več o tem na straneh Obvestil. Ker smo že kar nekajkrat slišali, da bi želeli imeti kakšen skavtski poster, smo se tokrat odločili, da naredimo uredniški poster. V prihodnje nam lahko pošljete slike in če boste imeli srečo, bodo skavti po vsej Sloveniji v svojih sobah izobešali ravno TVOJO sliko.

Če ste lačni in je vaš hladilnik prazen, imate na strani sedem dobre nasvete, kako pomiriti vaš želodec. Še bolj pa se boste razveselili nasvetov tete Klanke, ki ji lahko tudi pišete. Če še ne veste, kakšna je vizija ZSKSS, si lahko preberete ne strani 14. Tudi naši odrasli skavti niso počivali to poletje. Kaj vse lepega se jim je zgodilo, lahko preberete na straneh 18 in 19. Tokrat se je samo za vas predstavil steg Ljubljana 3, ki s ponosom razkazuje svoje lepe skavtinje. Vsekakor je mene najbolj presenetilo število porok v tem poletju. Poglejte slike in presodite – str.24. Za konec pa še nekaj pomembnih obvestil ter tračev, ob katerih se boste pošteno nasmejali.

Kot vedno ste tudi sedaj zelo lepo povabljeni, da svoje prispevke in fotografije pošljete

do 10.11.2005

na skavtic@skavt.net ali pa na naslov:
ZSKSS, Zrinjskega cesta 9, 1000 Ljubljana

Naj vam bo tudi tokrat branje Skavtiča v veselje in sprostitev.

Lep sončen pozdrav do naslednjic

Darja Stele, Vsestranska sova, Komenda 1

KAZALO

DUHOVNA MISEL	2
VOLČIČI IN VOLKULJICE	3
IZVIDNIKI IN VODNICE	6
POPOTNIKI IN POPOTNICE	9
VODITELJI IN VODITELJICE	13
ODRASLI SKAVTI	18
SKAVT V SVETU	20
PREDSTAVITEV STEGA	22
INTERVJUJI IN ANKETE	23
DODGODKANJE	25
ZGODILO SE BO	27
TRAČI	28

ZSKSS

ZSKSS

Tiskovino Skavtič izdaja

Združenje slovenskih

katoliških skavtinj in

skavtov

Zrinjskega cesta 9, SI - 1000,
Ljubljana

tel.: 01/ 433 21 30

GSM: 031/ 210 944

040/ 429 456

Glavna urednica:

Darja Stele

Tisk:

Tiskarna Povše

Uredniški odbor:

Mica Kovačič, Bogdan Magajna, Karolina Vrtačnik, Darja Stele, Simona Jeretina, Neža Čerin, Damjana Kern, Luka Novak, Štefan Erman, Alenka Oblak, Katja Brečko, Tjaša Knap, Romana Špenko, Maja Franko, Petra Pucelj, Janja Govekar

E-pošta:

skavtic@skavt.net

internetna stran:

<http://skavtic.skavt.net>

Tvoje pohvale, kritike, pripombe in predloge sprejemamo na e-naslov in na naslov ZSKSS.

Veselimo se tvojega odziva - tudi zaradi njega lahko Skavtič postane boljši

Lektoriranje:

Tjaša Petkovšek, Rok Bečan, Damjana Kern, Simona Jeretina, Milan Kobal, Luka Pavlin

Tehnični urednik:

Štefan Erman

Naklada: 3500 izvodov
Cena izvoda: 300 sit
Celoletna naročnina: 1250 sit
Letnik 9/4

KAZI MI POT

Gospod, pokaži mi pot,
označi jo z majhnimi stvarmi,
s koraki mojega sopotnika,
ki ne bodo daljši od mojih:
slišano besedo,
ki ne bo šla v prazno;
z očmi, ki me spremljajo,
ki opazijo veselje in ga delijo z mano,
ki opazijo žalost in se mi približajo po prstih,
da bi skupaj poiskala novo veselje.

Gospod, pokaži mi pot,
stezo, po kateri hodimo skupaj,
skupaj v preprostosti, ko si ti sam,
skupaj v veselju, ki si nam ga podaril,
skupaj v tvoji ljubezni.

Gospod, pokaži mi pot,
Ti, ki si pot in veselje.

Patriarca Atenagora

Prevod: Bogdan Magajna, Brihtni lubadar, Sežana 1

Džunglo že prekrivajo pisane barve in naša krdela se odpravljajo na prve jesenske love. Na enem prvih lovov letošnje jeseni pa je bil tudi Skavtičev Čil, ki je zbral nekaj utrinkov volčjih prigod, katerih polne so bile letošnje počitnice. Pokukal je tudi v eno izmed krdel, kjer poznajo prav posebno igrico, in za rep pocukal Kajo, naj pove kakšno dobro idejo za pravkar pričeto šolsko leto. Odkar je prebral in upošteval njen nasvet, so njegove šolske potrebščine prav lepo urejene! Ker pa volčič, volkuljica in Čil mislijo na drugega kakor na samega sebe, je džungelski poštar na pomoč priskočil tudi Ikiju, ki se že pripravlja na mrzle zimske dni v toplem brlogu. Dober lov!

Simona Jeretina, Vztrajna kobra, Homec 1

POGUMNI ŽIROVSKI VITEZI

V petek, 12. 8. 2005, smo se žirovski volčiči odpravili na poletni tabor, ki se je odvijal blizu Logatca. Ko smo odložili prtljago, nas je čakalo nekaj preizkusov. Ko smo jih opravili, smo odšli v svoje sobane in pripravili postelje. Po pospravljanju smo šli večerjati. Po večerji smo šli loviti hudobnega zma-

ja, ki je ugrabil princeso Cvetko. Domov smo prišli vsi utrujeni. Z nami je bila tudi princesa Cvetka. Zvečer smo bili tudi slovesno sprejeti med viteze. Dobili smo prava viteška imena. Ob sedmih zjutraj nas je zbudila budnica, nato smo imeli telovadbo, po njej pa zajtrk: evrokrem, marmelado, margarino ter sok in mleko. Po zajtrku smo si umili zobe in obraz. Zatem pa smo začeli barvati meče in ščite. Še isti dan smo se bojevali. Imeli smo

viteški turnir, kjer mi je bila najbolj všeč igra vlečenje vrvi. Zvečer smo pekli hrenovke in tvist ter bučke. Po slastni večerji smo imeli še »fajn kul« zabavni večer. Tretji dan nas je naš pogumni Črtomir ponovno zbudil z budnico. Ko smo pojedli zajtrk, smo izvedeli strašno novico. Nekatere stare viteze je za-

vedlo na kriva pota. Vzeli so nam vso hrano, kar smo je imeli. Glede na to, da bi zaradi tega ostali brez kosila, smo se takoj odpravili na pot. Nekaj časa smo hodili ob glavni cesti, nato pa po gozdni poti v območju medveda. Naš kuhar Friderik je na zemljevidu zagledal daljnovod. Torej smo bili zelo blizu cilja. Vitez, ki je šel na opazovanje, je videl, da nepridipravi spijo za obzidjem. Naredili smo lestev in tako so trije mladi vitezi preplezali obzidje. Nepridipravi so res spali. Naš vitez Jošt je podrl vrata in tatiči so se zbudili. Nahrbtnik so si podajali in tako nismo dobili nič. Nepridipravi so pobegnili. Prvi nam je ušel, drugi in tretji pa tudi. Toda tretjega nepridiprava smo nato ulovili in mu pobrali hrano in pulover. Upal je, da ga bosta rešila ostala dva, ampak ga nista. Odvezal se je z vrvi in sam hodil poleg nas. Ujeli smo še druga dva, nato pa so vsi skesani odšli domov v Žiri. Mi pa smo uživali še naprej, vse do konca tabora.

Katja, Plemenita krastačja, Žiri 1

TABOR KRDELA MLADIH VOLČJIH PUSTOLOVCEV

Radgonski volčiči smo se letos podali na poletni tabor na Šmiklavž pri Slovenj Gradcu. Obiskali smo palčkovo deželo. Najprej so nas stari volkovi, ki so že bili palčki, pripravili na vstop v palčkovo deželo. Tako smo dobili poseben napoj, palčkovo kapo, majico in vsak svoje palčkovo ime. Nato smo pomagali iskati skriti zaklad, ki ga je hudobna vila skrila tamkajšnjim palčkom. Pri tem so nam nagajali hudobni škrtati, saj so

nam vedno znova skrivali naše stvari. Skrili so nam čevlje, oblačila, dele hišk, ki smo si jih naredili, in tudi hrano. Naučili smo se peči pice, pomivali smo posodo, skratka delali smo, kar po navadi ne delamo. Skupaj smo na koncu našli skriti zaklad in pomagali, da se je hudobna vila skupaj s škrtati odselila. Mi pa smo lahko postali spet volčiči in se odpravili skupaj s starši nazaj v našo radgonsko džunglo.

Krdelo Mladih volčjih pustolovcev,
Gornja Radgona 1

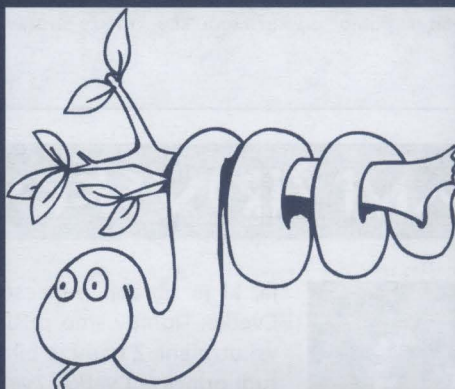

ZA VREJENO MIZO

Spet se je začel pouk in počasi v našo džunglo prihaja jesen. Ker volčiči skrbimo tudi za red v svojih sobah in na svojih mizah, si lahko sami izdelamo stojalo za pisala.

Najprej poiščemo kozarček. Lahko poprosimo Baluja, da nam podari prazen stekleni lonček, ki mu je ostal od medu, ali pa najdemo prazno embalažo od mleka ali kakšno plastično steklenico. Te embalaže moramo obrezati tako, da bosta dno in odprtina na vrhu enake velikosti. Lonček oblepimo z lepenco ali malo lepšim papirjem. Nato v gozdu nabereimo čimveč plodov – našli bomo

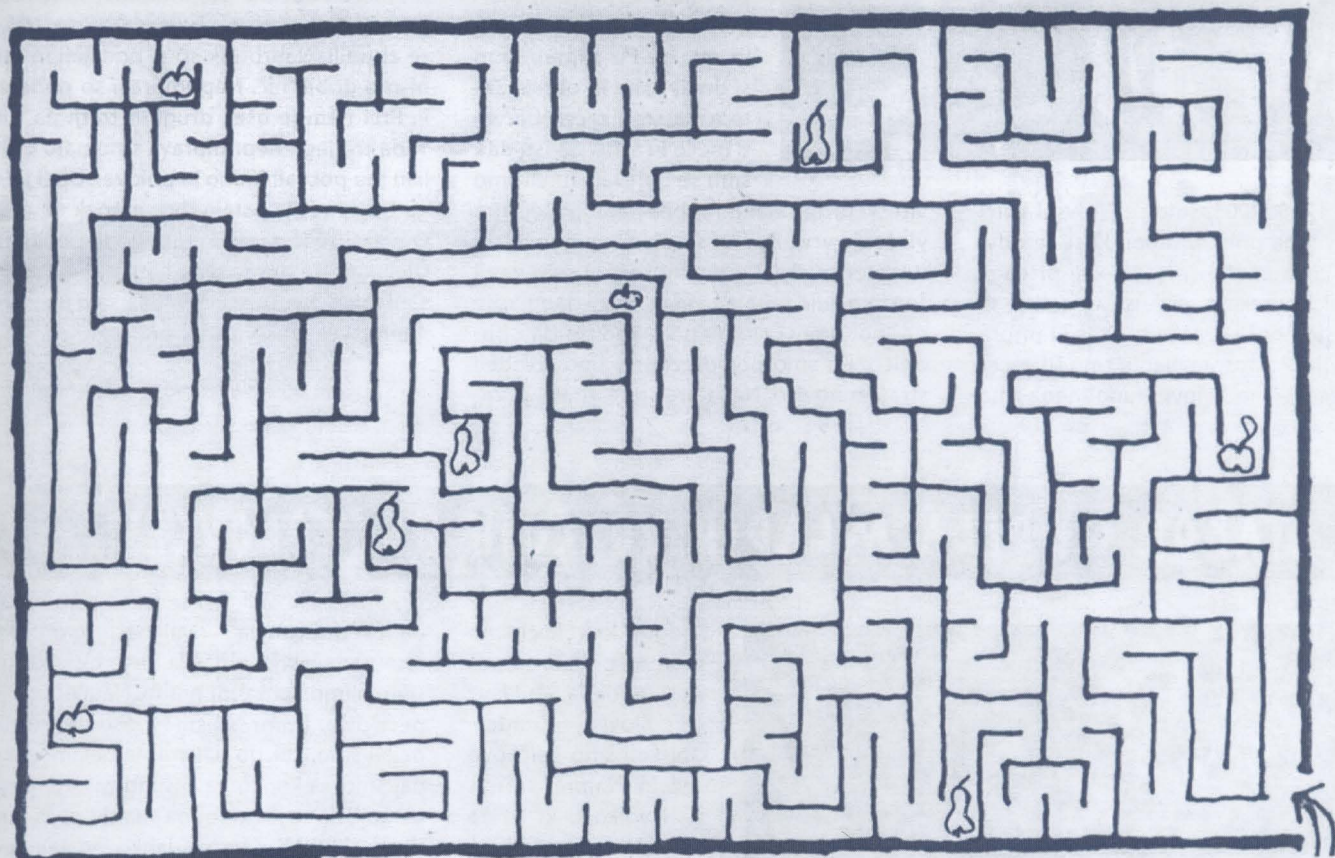
želode, kostanje in še veliko drugega. Te plodove damo na tanko žico, ki jo potem ovijemo okrog oblepljenega lončka. Če ne najdemo plodov, lahko posušimo jesenske liste in jih prilepimo na lonček. Seveda pa lahko lonček enostavno porišemo tako, kot nam je všeč!

Volčiči, naj bodo vaši svinčniki, barvice vedno v tem lončku in nikjer drugje!

Čimveč uspeha pri delu in dober lov vam želim!

Melita Golavšek, Mila sova, Celje 1

VOLČJE ZANKE IN UGANKE

Ježek teka teka in se kotali, jabolka in hruške nabirati hiti. POZOR!

Pomagaš mu volčič lahko le ti, da se revež ne izgubi!

Da ne boš mislil, da se samo ti potepaš po džungli v tej jeseni! ☺ Tudi Iki je šel na potep ... pravzaprav se je odpravil na lov za hruškami in jabolki. Vendar pa je bila džungla velika in zaraščena, tako da je le s teža-

vo našel pot do svoje ozimnice. Bi mu lahko pomagal najti pravo pot in nabrati vse hruške in jabolka, ki se skrivajo v tej zapleteni džungli, ter se nato vrniti nazaj v njegov domek, od koder se je odpravil na pot?

Morda vama bo skupaj uspelo, saj upam, da se še spomniš, kaj pravi šesti, nenapisani, volčji zakon: »Volčič pomaga Ikiju, da najde pot domov in ne ostane lačen.« ☺

Pomagaj Ikiju s svojim »pissalosedom«! Dober lov in dober tek!

Tatjana Prašnikar, Pojavna štrka, Homec 1

HOMŠKA KARAVANA V KRKAVČAH

Volčiči se najbolj veselimo poletnega tabora. Med vsemi navodili, ki jih dobimo, so najbolj posebna ta, da s seboj ne smemo imeti mobiltelefonov, digitalnih igraric, walkmanov, stripov in drugih sodobnih razvad. In zanimivo: kljub temu se veselimo tega, da bomo čas preživeli drug z drugim in drug za drugega. In sploh nam ne bo dolgčas. Letošnji poletni tabor Homških sončkov je potekal v Krkavčah na Primorskem. Tokrat smo prvič preživeli nekaj dni z ostalimi skavti našega stega. Tabor je potekal od 15. 7. do 22. 7. (VV). Na pot smo se odpravili z vlakom. Zbrali smo se na železniški postaji v Preserjahu. Z malo čakanja je prispel vlak. Z njim smo se peljali do Ljubljane. Nato smo se s težkimi nahrbtniki odpravili na pravi tir. Presedli smo na vlak, ki je imel kupeje in se odpeljali do Kopra. Peljali smo se dve uri. Ko smo prispeli na železniško postajo Koper, smo se posedli pod drevo in pojedli svojo malico. Nato smo morali počakati Kajo, da nas je s kamelo (kombijem) odpeljal do Krkavč. Moto tabora je bila vztrajnost. Bili smo popotniki v karavani, ki je spoznavala različne kulture in ljudi. Simbol je bil sonce. Dogovorili smo se arabskih pravil in se vselili v šotore. Tisti dan smo se igrali igre, peli ... Nato pa je prišel na vrsto zabavni večer, med katerim so nam ukradli svetilko sreče. Drugo jutro ni bilo žoge za odbojko ...

Popoldne smo imeli veliko igro, med katero

smo morali najti svetilko sreče. Z ribicami in zelenjavo iz stiropora smo služili denar. Z njim smo lahko kupili lopato, s katero si lahko vzel več zelenjave. Mreža je služila, da si lahko vzel več rib. Lahko si kupoval tudi nasvete. Na koncu smo dobili načrt za pot do svetilke. In odšli smo. Postaje so bile sledeče: iz potoka smo morali v eni minuti nanositi čim več vode (seveda z rokami); iz oblačil smo morali narediti čim daljšo verigo; tretja postaja je bila zabavna, in sicer spuščanje po vrvi. Vmes pa so bile še mrtve točke. Ko smo prišli nazaj na taborni prostor, smo izvedeli, da bližnja trta ne skriva samo grozdja, temveč tudi nekaj drugega. Povsem jasno nam je bilo, da je to svetilka sreče. In res je bila. S tem smo zaključili iskanje. Poleg tabora je bil potok, ki smo ga uporabljali

li tudi za kopanje. Bili smo popraskani, opikani od komarjev, pa tudi umazani, vendar veseli.

Mašo smo imeli na travniku skupaj z našimi družinami. Med mašo je novinec opravil obred obljube, pri katerem vsi sodelujemo.

Naša kamela nam je dobro služila. Odpeljala nas je na kopanje v Fieso, kjer smo preživeli ves dan. Kamela je prišla po nas večkrat, ker za vse ni bilo prostora. Vožnja je bila zabavna.

Odpri smo tudi bazar, ki je bil v centru Krkavč. Delali smo različne izdelke (okraske, čevlje, torbice ...). Bagira nam je pomagala, kadar smo kaj zboleli. Bila je zdravnica. Imela je veliko

dela. Enega volčiča je pičila osa, drugi je dobil angino, porezali smo se in popraskali. Kosila je kuhala Vesna, stegovodja. Vsi ostali pa smo imeli svoje zadolžitve (pometanje, pospravljanje). Če je bilo delo dobro opravljeno, smo dobili nagrado (arabski denar).

Čas smo namenili tudi molitvi. Zvečer smo skupaj premislili, kako smo preživeli dan in se o dogodkih pogovarjali. Pripravili smo prostor za spanje.

Teden je hitro minil. Z vlakom smo se odpravili proti domu. Med vožnjo smo se kratkočasili. Tabor mi je bil zelo všeč in vesel sem, da sem skavt in da živim v krdelu.

Timotej Mušič, krdelo Mavričnih kožuščekov, Homec 1

PRAVI VOLKCI IZ ŠENTJERNEJSKE DŽUNGLE

Šentjernejski volčiči in volkuljice zelo radi pojemo in se igramo banse. Včasih nam kar ni in ni dovolj. Da pa nam ne postane dolgčas, si izmislimo nove. Za pokušino vam pošljamo bans PRAVI VOLKCI. Prepričani smo, da se ga boste v džunglah širom Slovenije radi igrali!

Besedilo (na melodijo bansa MORSKI PSI):

Je bil BALU, na na na na na (pokažemo Baluja – velik trebuh),
in BAGIRA, na na na na na (pokažemo Bagiro – pred seboj popraskamo s kremplji),
sta šla na lov, na na na na na (pokažemo oprezno hojo),
daleč stran, na na na na na (še bolj oprezno),
še bolj stran, na na na na na (še bolj oprezni in počasni gibi)

in ... tam so volkci! JES (JES glasno zakričimo)!

ATA VOLK, na na na na na (ploskamo z rokami – v vodoravni smeri),
MAMA RAKŠA, na na na na na (ploskamo z rokami – v navpični smeri),
SOSED ČIL, na na na na na (pokažemo Čila – zakrilimo s krili),
IN FAONA, na na na na na (pokažemo Faono – pokažemo ostre zobe),
NAŠA AKELA, na na na na na (pokažemo Akelo s pozdravom VV – šapa ob glavi),
PA ŠE KAJA, na na na na na (pokažemo, kako se Kaja zvija),
ELVIS VOLK, na na na na na (Elvis kot Elvis ☺).
(Seveda lahko dodamo še druge džungelske prebivalce ...)

In ... tam so volkci! JES!

ŠIRKANA NI (odkimamo z glavo in rokami)!!?

BANDARLOGOV NI (še odkimavamo)!!?

TABAKIJA NI (še vedno odkimavamo)!!?

RDEČIH PSOVI NI (še vedno ...)!?

Ampak ... tam so volkci! JES!

ATA VOLK, na na na na na,
MAMA RAKŠA, na na na na na,
SOSED ČIL, na na na na na,
IN FAONA, na na na na na,
NAŠA AKELA, na na na na na,
PA ŠE KAJA, na na na na na,
ELVIS VOLK, na na na na na.

In ... tam so volkci! JES!

krdelo Razposajenih smrčkov, Šentjernej 1

TABOR IV »LETALCI«

Letošnji IV tabor je potekal v Retečah in zato se nas je 13 IV-jevcev na lepo ponedeljkovo jutro, dne 7.8.2005 zbralo pred reteško cerkvijo in smo kar peš odšli do prizorišča tabora. Se nam pač ni splačalo plačevati za avtobus, ko pa je bila naša pot dolga le kakšnih 500 metrov.

Na travniku, kjer naj bi postavili šotore in vse kar spada zraven nas je, ko smo prišli do tja že čakal rentgen. Kot prave letalce so nas najprej pregledali, če kdo ne skriva mogoče kakšnih prepovedanih stvari, ki jih ne more odnesti na letalo... Potem pa se je začelo! Najprej smo postavili jamborije za vode, da bomo imeli kje spati, nato pa smo šotor pomagali postaviti tudi voditeljem, da jim ne bi bilo treba spati kar pod milim nebom☺. Ko smo si svoja »enotedenska bivališča« uredili, sta prišla dva vojaška tovornjaka, ki sta nam pripeljala štabne šotore. »Za DRZNI.SI« so nam rekli voditelji, ko nam ni bilo jasno, zakaj bomo mi potrebovali 8 »štabcev«.

Seveda pa celotnega tabora nismo postavili kar v 3 urah. Še celo ponedeljkovo popoldne in tudi še cel torek smo se trudili, da bi čim lepše postavili vodove kuhinje, tuše, umivalnico in seveda jambor. Luknje za WC nam na srečo vseh ni bilo treba kopati. Imeli smo kar »vigrad«☺.

V sredo zjutraj pa smo vodniki izvedeli, da nas čaka najtežje pričakovana stvar na celem taboru- hajk☺. Hitro smo spakirali najpomembnejše, kar bi se na potepu lahko potrebovalo, potem pa pot pod noge in smo šli. Vsak v svoj konec. Stonoge in ena čebela smo jo mahnile proti Škofji Loki, fantje pa so šli v Krotendorf (v Žabnico, če povem po slovensko☺). Da, imate prav. Odpravili smo se spoznavat do-

mače okolje.... Imeli smo se super z različni srečnimi in nesrečnimi pripetljaji in kar prehitro smo morali nazaj v tabor.

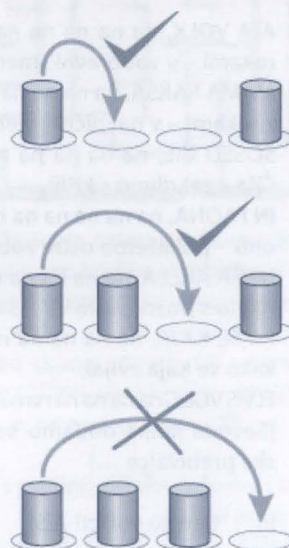
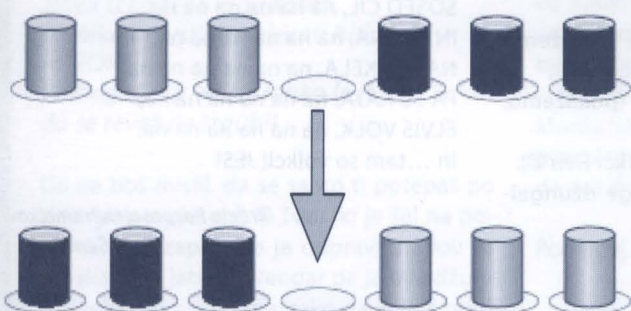
Kmalu po prihodu pa nas je čakala letalska preizkušnja ali pot preživetja, zato smo se preoblekli in pogumno odšli proti prvi točki, reteškemu potoku, ki je imel le kakšnih 100c. Cela pot je bila zelo blatna, saj jo je dodobra razmočil dež, ki je padal dan prej, a smo se hvalabogu lahko umili v Sori, da starši, ko so prišli pogledat svoje otroke niso namesto njih videli pujskov☺. Dan odprtih vrat je bil kar

malo prekratek in že je bila tukaj sobota, zato smo počasi začeli pospravljati, dokončno pa ob pomoči PP-jevcev, ki so imeli tabor takoj za nami na istem mestu, pospravili v nedeljo po jutranji maši. Sledil je še poslednji kvadrat in moj odhod iz čete☺ (pa tudi prehod v PP☺), nato pa smo se poslovili in odšli vsak po svoje. Eni domov, drugi pa še za en teden na »potovalni tabor«☺ Drzni.si...

Barbara Volčič, Drzna ovca, Škofja Loka 2

ZAMENJAVA STRANI (IGRICA ZA MOŽGANSKO TELOVADBO)

To je ena tistih igric, ob kateri na prvi pogled radi pomislimo, da v resnici ni nič posebnega. Ko pa se je lotimo, ugotovimo, da pravzaprav kar dobro razmišlja naše možgančke.

Naloga je taka: lego temnih in svetlih čepkov je treba zamenjati, pri tem jih lahko premikamo le naprej (proti nasprotni strani) ali pa preskakujemo posamezne čepke, če je za njimi prazno mesto.

Če smo iznajdljivi, lahko za igranje te igrice zelo hitro najdemo pripomočke. Dovolj so na primer že tri vžigalice in list papirja. Nanj narišemo sedem krogov, vžigalice nalomimo in na eno stran položimo dele z kavicami na drugo stran pa preostale konce. Lahko si pomagamo tudi s kamenčki, fižolčki in podobno.

No, komu bo uspelo?

UGANKE

Voditeljica Ana je šla po svoje vozniško dovoljenje. Ko so jo vprašali za starost je rekla: "Moja starost je 3 krat toliko kot bo čez 3 leta od danes naprej minus tri krat toliko kot je bila moja starost pred tremi leti." Koliko je stara?

A je stara 18 let. Če je stara 18, potem 3 krat njena starost 3 leta od danes bi bilo 21×3 (63). 3 krat nj nastarost pred 3 leti bi bilo 15×3 (45). $63 - 45 = 18$.

Tukaj je univerzalna cifra, samo ena svoje vrste. 9.210.857.643
Kako je tako posebnega na njej?

Je edina cifra, ki ima vsa števila razporejena v abecednem vrstnem redu.

Imamo 4 vodnice in štiri jabolka v košarici. Vsaka vzame eno jabolko, vendar je na koncu še vedno ena jabolka v košarici. Kako je to mogoče?

Zadnja vzame košarico z jabolko vred.

VALENTIN VODNIK, Uganke

Brez ust govorim, nezastopnim molčim.
(Knjiga)

Kter hočejo moja jabolka jést, ni treba nikoli jim mene otrést; le deblo poderi, pod mano poberi!
(Krompir)

Pomlad' dišim, polet hladim, jese' redim, pozim gorim.
(Sadno drevo)

Kože smo strójene, mamo pa šivane prste, vse zvołtjene.
(Rokavice)

Bolj ga ponuja, huje se kuja, bolj ga napravlja, huje se ustavlja.
(Vozel)

Sládko zgovorna stajica, pa v nji so bela jagnjeta.
(Usta pa zobje)

Vse odprto, vse prebito, lačno, predrto, zmerom pa sito.
(Sito)

Bratec na bratcu stoji, zobljeta zrnje jedi: eden jih mane, drug se ne gane.
(Mlinska kamna: vrhnják in spodnják)

Ves dan piha, zdeha, nikdar se ne upeha.
(Kovaški meh)

Šviga,švaga čez dva praga.
(Metla)

Biba leze, bivol ni; tóvor nese, osel ni; róge ima, kozel ni; kaj je neki, kaj se t zdi?
(Polž)

POVABILO NA KOSILO

Narava se je že začela ogrinjati v tople jesenske barve. Veje se kar šibijo od zrelih plodov. Na pogrnjenem štoru pod stoletno smreko pa je pripravljena jesenska pojedina. Sladek kostanjev pire, bezgov kompot, pa tudi želodov kruh prijetno diši. Poleg kruha je vrhan lonček bezgove marmelade. Za predjed pa bomo poizkusili pečen žir.

BEZGOV KOMPOT IN MARMELADA

Seveda smo si morali te dobrote najprej nabrati. Zgodaj jeseni najprej dozori črni bezgov (Sambucus Nigra). Pri nas uspevajo tri vrste bezga (črni bezgov,

smrdljivi bezgov in divji bezgov), od katerih je le črni bezgov užiten. Črni bezgov je grm ali nizko drevo, ki zraste približno 7 do 10 metrov. Pernati listi so nameščeni nasprotno, lističi so jajčasti, dolgo prirostreni in napiljeni. V vejah je značilni bel stržen. Cvetovi so beli in združeni v poloblasta socvetja. Plodovi so značilne črne jagode. Surove so nekoliko strupene, zato jih vedno prekuhamo. Črni bezgov najraje uspeva ob gozdnih robovih in ob hišah na sončni strani. Plodove nabiramo, ko dozori. Najbolje je, da jih polagamo v posodo. Vrečke niso najbolj primerne, saj nežne plodove v njej stisnemo. Iz jagod si skuhamo okusen kompot, ali jih posušimo in kasneje uporabimo za zdravilni čaj. Iz tretjine bezgovih jagod in dveh tretjin jabolk si lahko skuhamo odlično marmelado.

KOSTANJEV PIRE

Ko pa pade prva slana pa nabiramo plodove kostanja, bukve in hrasta. Pravi kostanj (Castanea sativa) je do 30 metrov visoko drevo, redkeje grm s široko krošnjo. Nekoliko usnjati in svetleči listi so kratkopeceljati, podolgovato suličasti in bodičasto nazobčani. Moški cvetovi so združeni v do 20 cm dolge, pokončne, rumene mačice, ki imajo na dnu po 2-3 ženske cvetove. Cvetijo v juniju. Rjavi plodovi so po 2 do 3 združeni v zeleno, mehko bodičasto ježico. Raste po vsej Sloveniji, predvsem v gozdovih na zakisanih tleh. Plodove lahko pečemo ali kuhamo. Mi jih bomo najprej skuhalih in olupili. Nato jih v posodi pretlačimo in dodamo malo sladke smetane. Bolj sladkosnedi pa si kostanjev pire lahko tudi posladkajo. Bolj večje kuharice in seveda kuharji pa si lahko spečejo pravo potico s kostanjevim nadevom.

ŽELODOV KRUH

Za pripravo želodovega kruha seveda po-

trebujemo želod, moko, malo soli, kvas ali pecilni prašek in malo vode. Želode si nabere mo pod hrastom (Quercus ...). Pri nas raste več vrst hrastov, vendar so plodovi vseh užitni. Hrast je drevo s pravilno krošnjo. Visoko je do 30 m. Do 12 cm dolgi listi so pecljati, narobe jajčasti in pernat deljeni v 5 do 7 zgoraj gladkih, spodaj kratkodlakavih, topih krp. Moški cvetovi nastopajo združeni v redke, viseče mačice, ženski pa posamični ali od 2 do 3 na skupnem peclju. Cvetovi aprila in maja. Plod je želod, ki ga smo pri dnu obdaja luskasta skledica. Razširjen je po vsej Sloveniji v listnatih gozdovih ali pa sam sestavlja tako imenovane hrastove gozdove. Želodi imajo pa eno slabo lastnost, in sicer so precej grenki. Da se znebimo grenkega okusa jih za kakšen teden namočimo v čist potoček. Če pa potoka ne najdemo, pa želode najprej olupimo. Nato jih večkrat prekuhamo v vodi v katero smo dodali malo oglja. Če smo postopek dovoljkrat ponovili, bo želod postal užiten. Tako kuhan želod posušimo, zmeljemo ali stolčemo v možnarju. Tako dobljeno moko zmešamo s pšenično moko, posolimo, dodamo kvas in vodo in tako dobimo testo za kruh. Po vzhajanju hlebčke le še spečemo.

PEČEN ŽIR

Zadnja rastlina, ki jo bomo pogledali, pa je bukev (Fagus sylvatica). Bukev je do 40 m visoko drevo, s sivim, večinoma gladkim lubjem. Enostavni listi so pecljati, večinoma jajčasti in konicasti, do 10 cm dolgi in skoraj celorobi. Moški cvetovi so združeni v okrogla, rdečkasto rjava, viseča socvetja, po 2 do 3 pokončni ženski cvetovi pa so obdani s skupno, 4-delno, kasneje olesenelo, mehko bodičasto skledico. Cvetijo v aprilu, istočasno z olistanjem. Plod je žir. Bukev je razširjena po gozdovih od nižin do montanskega pasu po vsej Sloveniji in pogosto sestavlja tako imenovane bukove gozdove. Surovega žira ne smemo jesti, ker vsebuje strupene snovi, ki pa se pri kuhanju in praženju uničijo. Nabrani zrel bukov žir bomo prepražili v ponvi in tako dobili odlično predjed.

Sedaj pa le še posode v roke in hitro v gozd, da prehitimo veverice in polhe.

Pa dober tek!

Damjana Kern, Prebrisana čebela, Komenda 1

TEČAJ ZA VODNIKE – TZV 2005

Upam si trditi, da je skavtom širom Slovenije kratica TZV, kot na kratko radi poimenujemo vsakoletni Tečaj za vodnike, že precej dobro poznana. V prvi vrsti gre za enotedenski tečaj – taborjenje, na katerem se bodoči vodniki in vodnice iz slovenskih čet učijo, kako čim boljje opravljati funkcijo vodnika v svojem vodu. Po drugi strani pa vedo skavti, ki so se kdajkoli imeli priložnost udeležiti tečaja, tudi povedati, da TZV poleg koristnih znanj, napotkov in idej za vodenje voda, prinaša tudi nepozabna doživetja, nova skavtska poznanstva in simpatije, poleg tega pa tudi zavest o številčnosti in raznolikosti slovenske skavtske družine. V letošnjem letu sta se zgodila dva Tečaja za vodnike. V prvih dneh meseca avgusta je se je končal tabor, ki je potekal v bližini Cerknice, ob koncu taistega meseca pa so se povsem drugi izvidniki in vodnice usposabljali v Žirovnici pri Žireh. Nepozabna doživetja so njihovi voditelji strnili in jih zapisali za vse bralce Skavtiča.

JAZ BOM S TEBOM ...

»Mojzes, ... moj Mojzes!!! Kako sem bila lahko tako neumna in se ločila od tebe, moj sin ...« je bila začetna tragedija, s katero smo se soočili že prvi dan. In kaj potem!? Spoznali smo, da moramo kot Izraelci braniti svojo čast in ponos ter poiskati Mojzesa, zanj lepo skrbeti in mu slediti, če želimo v boljši svet.

Tako se je za vse nas začelo enotedensko povezovanje tako med rodovi, kot tudi ce-

lotnim ljudstvom. Osvojiti smo morali veliko novega znanja, da smo lahko prebredli skozi vse ovire, ki so nam bile nastavljene na pot. Tako smo se vsak dan pridno izobraževali in zanje tudi praktično preizkušali na delavnicah. Marsikaj pa spoznali tudi v konkretnih situacijah.

To pa seveda ni vse, saj nas je kljub dobremu voditelju nekajkrat zaneslo in nismo sledili svojim načelom. Celó grešili smo in izdelali zlato tele, a je bilo naše kesanje iskreno in Bog nam je znova in znova odpustil ter nas še naprej preko našega Mojzesa vodil preko ovir do cilja. Pot ni bila lahka, saj so na nas pretile številne nadloge in na naši poti nam je puščavski pesek večkrat zakril prave poti. Tako smo bredli po blatu in vodi, a vedno našli izhod.

Ko pa nam je bil sovražnik že čisto blizu in je grozilo, da nas bo pošteno namočilo, smo z Njegovo pomočjo prečkali Rdeče morje in prišli v obljubljeni deželo, kjer smo, verjeli ali ne, jedli pomfri in se imeli noro.

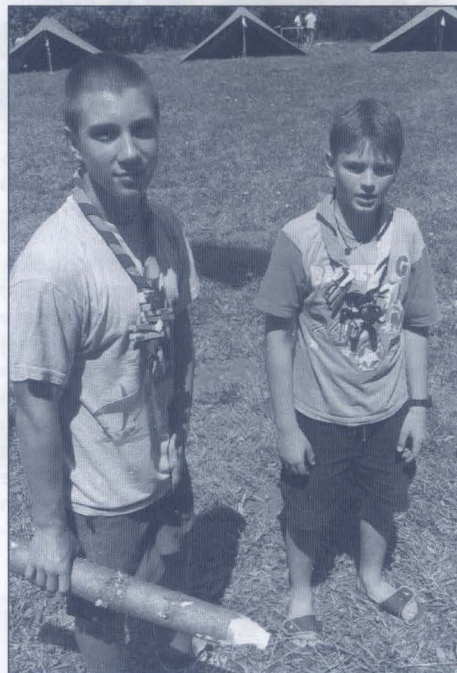
Prijetno nam je bilo v naši skupnosti in ta TZV bo gotovo za vedno ostal z nami, pa

čeprav je sedaj pred nami še puščava, kjer bomo morali voditi svoje ljudstvo, ki nam bo zaupano. Pred nami bodo ovire, preizkušnje in velikokrat bomo morali uporabiti znanje in izkušnje, ki smo jih dobili prav tu. A v težkih trenutkih nam bo prav gotovo pomagala misel na vse trenutke, za katere vemo le mi, kako sijajni so bili in to nam bo dajalo moči, da bomo svoje rodove pripeljali v obljubljeni deželo.

Manca Knap, Šaljiva panda,
Cerknica 1

ŽIROVNICA PRI ŽIREH

Bili na TZV-ju. Žirovnica pri Žireh. Zadnji teden avgusta. Preko štirideset udeležencev. Osem vodov: Leopardinje, Čigre, Goske, Muhe, Paličnjaki, Žrebci, Črvi, Oslji. Obseg SVOD-a: devet voditeljev. Dodatni udeleženec: Jezus.

Dež vsak dan. Taborni prostor v začetku tedna = poplava. Taborni prostor na koncu tedna = rock Otočec (oz. rock Žirovnica). Sonce: tri dni po štiri ure.

Teme, aktualne za vodnike. Delavnice tehničnih znanj. Potep. Velika igra.

Jambor, vhodna zgradba, most, kuhinje in ostalo postavljeno v enem dnevu. Kasneje tudi savna.

Bruhanje, glavoboli, vrtoglavca. Trije IV poslani domov. Skoraj vsi zboleli, vseeno vsi preživeli.

Uradni zbori brez kroja. Klepetanje. Sklece. Kraja zastave. Dvakrat. Enkrat ubranjena, drugič ukradena. Ujeti štirje napadalci, ena straža podlegla.

Konec TZV-ja. En kup pozabljenih stvari. Čakajo na lastnike.

Poročilo zaključeno! ☺

Nataša Kovačič, Čuteča čebela,
Škofljica 1

DRZNI.SI ŠE VEDNO ODMEVA!

Skavti iz stega ŠKOFJA LOKA 2 smo med 19. in 21. avgustom 2005 v Retečah pri Škofji Loki organizirali tabor za 160 udeležencev iz 41 stegov. Pri tehnični izvedbi tabora nam je v veliko pomoč priskočila Slovenska vojska (SV) in njeni poklicni vojaki.

S pripravami na tabor DRZNI.SI, promocijo in zbiranjem informacij o interesih skavtov prek ankete smo začeli že dobro leto in pol prej. Gnala nas je drznost, iznajdljivost in želja po aktiviranju skavtov ter maksimalni izrabi 48 ur, ki smo jih imeli na razpolago. Tridnevni tabor DRZNI.SI smo umestili na improvizirano letališče Robert Baden Powell. Zaradi lažje predstave o poteku dela na letališču smo si predhodno ogledali delo na letališču Brnik in naloge letaliških služb. Prihod na letališče se je začel s sprejemom potnikov v sprejemni pisarni, info-šotoru, kjer so dobili Potne liste Republike Drzni.si, uradne majice tabora in našitke. V pisarni so se morali potniki »čekirati«, stehitati prtljago in jo dati čez rentgen, ki je ob nepriemernih vsebinah tudi piskal, nato je sledil odvoz prtljage s kmečkim vozom ali spre-

mljevalnim vozilom (majhen traktor) v enega izmed štirih potniških terminalov, kamor smo številčno enakomerno razporedili obiskovalce našega letališča. Terminale smo poimenovali po treh predhodnih vzgojnih namenih v ZSKSS: Vzgoja za FIDO, Odgovorno državljanstvo, Odgovorno odločanje, enega pa po namenu, v katerega vstopamo letos, to je Dejavni skavti (ime še ni dokončno sprejeto in smo ga oblikovali v dogovoru z Alenko Oblak).

Ker pa je bil cilj našega tabora, da obudimo pogum in korajžo za življenje, smo prvo noč nočnim avanturistom pripravili večerini priboljšek v obliki nočnega izziva, na katerem se je 135 skavtov usposobilo za letališko službo v petih praktičnih nalogah (pilot, stvardesa, balanser, komunikator in nuditelj prve pomoči) v bližini našega leta-

lišča. Naslednje jutro smo začeli z obveznim razgibavanjem, ki ga je vodil Miha Ribarič. Skavtinje in skavti so se navdušeno aktivirali in poskočili v ritmih aerobike. Preko dneva smo v soboto izvajali različne delavnice, katerih osrednji namen je bil, da mladim predstavimo različne vidike in tematike, o katerih trenutno še ne razmišljajo, vendar pa bodo le-te v prihodnosti zanje pomembne: Varčevanje v vzajemnih skladih, Kaj bo z mojo penzijo?, Od zaroke do poroke, Evropska unija, ekološke in športno-rekreacijske delavnice. Osrednja in najbolj oblegana delavnica je bila POT PREŽIVETJA, na kateri so se skavti srečali z različnimi zaprekami, hojo po mrzli vodi, plezanju po vrvi čez reko Soro, plazenju pod vrvmi, kopanju v blatnih kopelih in zidanju potičk.

Soboto smo okronali z mašo ob baklah, 60 najbolj drznih pa se je udeležilo nočnega pohoda v dežju na bližnji hrib Hom. V nedeljo smo vrata našega letališča odprli za javnost in obiskovalce povabili v delavnice, za zaključek pa na okusen vojaški pasulj s klobaso pod členarji. Sledil je še spust zastav in pospravljanje, ki se je zaradi neugodnega vremena in posledičnega blata malce zavleklo.

Ob tej priložnosti bi se radi še enkrat najlepše zahvalili našim staršem, potnikom in potnicam, generalnemu direktorju letališča Štefanu, domačinom, sponzorjem in Slovenski vojski za tako veliko pripravljenost in pomoč pri organizaciji tabora DRZNI.SI. Hvala vam, kajti brez vas nam ne bi uspelo!

Več o taboru na <http://drzni.si.skavt.net>.

Manca Maretič Paulus, Marljiva mravljica,
Škofja Loka 2

KOTIČEK TETE KLANKE

Draga teta Klanka!

Meni se letos ne da več hoditi na srečanja klana. Tabori so mi zelo všeč, zmeraj se kaj dogaja, rada hodim naokrog, tudi na zimovanjih se kar dogaja ... Ampak sestanki med letom – to je pa čisto predolgočasno. Pogovarjamo se same brezvezne stvari, pa še časa nimam. Problem je v tem, da so mi voditelji rekli, da samo na tabore in zimovanja ne morem, da moram hoditi tudi na srečanja. Me lahko v to prisilijo? Nesrečna pavijanka

Draga Nesrečna pavijanka!

Glede na to, da si se odločila, da mi pišeš, sklepam, da žvižganje in prepevanje ni pomagalo in je težava večja, kot se zdi na prvi pogled. No, žvižganje in prepevanje v težavah vseeno priporočam – sem za to navdušila še nekaj sosedov in prijateljev in lani smo na pevskem tekmovanju v Biškeku dobili posebno plaketo kot najbolj obetaven zbor; menda je komisijo povsem prevzel naš nalezljivi optimizem. Če želiš, lahko pošljem kake note ... No, ampak obdelajva tvoj problem še drugače za vsak slučaj, če nimaš posluha. Torej, kako naj ti to povem ... Najbolje, da kar naravnost: tvoji voditelji imajo 100 % prav! Natanko tako. Pa analizirajva vse lepo po vrsti (kot so biva-ki v hosti):

1. Srečanja klana ti niso všeč. Kaj lahko to pomeni?

- da je nekaj narobe s srečanji
- da je nekaj narobe s tabo
- da je nekaj narobe s tabo in s srečanji

Malo sem pobrskala po svojem Žepnem priročniku skavtskih problemov, zagat in vprašanj ter izčrpnih odgovorov nanje (četrt, dopolnjena izdaja). Odgovori sicer niso bili tako izčrpnji, kot zagotavlja naslov (kdo bi še verjel reklamam), ampak vidim v njih zrno soli:

Za točko a: Če po pogovoru z drugimi sotrpni iz klana ugotoviš, da je s srečanji res nekaj narobe (so dolgočasna ipd.), naredite načrt za njihovo rešitev. Zapišite, kaj točno vas moti, ne zanima, dolgočasi, je prezahtevno, preotročje ... A to je šele prvi del. V drugem delu nasujete

predloge, kaj bi si od srečanj pravzaprav želeli. Ni nujno, da srečanja sestavljajo samo pogovori o eksistencialnih in drugih velezahtevni vprašanjih, včasih se marsikatero težko vprašanje razreši ob prijetnem druženju pri: postavljanju sneženega moža (kadar pri vas doma čistite zamrzovalno skrinjo, povabi klan k sebi domov na ledeno ustvarjanje), nabiranju gob, hrustljanju kobilic (zadnjič se mi je ena nožica zataknila pod mostiček, brrr ... a vseeno so mi slastne bolj kot krompirček v McDonald-su), barvanju ograje pri stari gospe, ob igranju skrivalnic v gozdu, molitvi ob potoku, izletu v neznanu (ki to postane ob napačnem branju zemljevida) ... Čeprav ste v primerjavi z volčiči že veliiiiiiiiiii, se še vedno lahko igrate. Pridite na srečanje s transparenti: Hočemo se igrati! Tudi jaz se pri svoji starosti (le kdo bi še štel leta ...) še vedno rada podim za roverčkom ... In, draga Navihana pavijanka, kako naj ti verjamem, da v tvoji glavi ni nobenih vprašanj, o katerih bi se želela pogovoriti s svojimi vrstniki in starejšimi brati in sestrami (=voditelji)?? Jaz si na nekatera vprašanja iz svojih najstniških let nisem odgovorila, ko je bil čas za to, in me še vedno mučijo! Naredite skrinjico za predloge tem, ki vas res zanimajo. Ne vem, če sem na začetku te točke napisala (se mi zdi kar samoumevno), da vse to delajte skupaj s svojimi voditelji ali jim vsaj natančno predstavite izsledke svoje raziskave. Hvaležni vam bodo! Izvrstna priložnost za vas pa je, da srečanja (vsaj občasno) pripravite sami! Kaj šele kak projekt ... Mlada glava je tako polna idej, da lahko počti, če jim ne pustiš na plano - zapomni si moj dobrohotni nasvet!

Za točko b: Kaj si pravzaprav želiš od svojega prostega časa? Grizljanje nohotov ob televiziji? Modrovanje ob šanku, dokler iz tvojega skavtskega imena ne izgine ta črki »av«? Želiš kondicijo nabirati ob naku-povalnih maratonih po trgovinah na lovu za najbolj oglaševano maskaro? Svetovala bi ti, da dobro premisliš, v kaj bi bilo modro, zdravo in zabavno vložiti svoj čas. Jaz glasujem za skavte! Vzemi si čas, potrudi se vsaj malo, predvsem pa sodeluj (dvakrat podčrtano). Če s srečanji ni nič narobe in če boš tudi ti vanje nekaj vlagala, ti bodo slej ko prej postala všeč. In še nekaj – si sploh kdaj res poskusila služiti, sodelovati pri pogovoru ali z veseljem in navdušenjem pri nekem projektu? Prosim, vsaj enkrat poskusi, potem pa mi ponovno piši, če ti ne bo všeč ... Se bojim, da ne bo pošte (bom

pa vseeno vesela kartice zahvale z naslednje-ga tabora).

Za točko c: preberi odgovora pod točko a in b ter premešaj.

2. Torej, zakaj se strinjam, da ne moreš samo na tabore, če ne hodiš na srečanja ... Ko sem bila jaz mlada skavtinja popotnica, so bile glavne tri reči – pot, skupnost in služenje. Kolikor vem, so še vedno. Če opustiš srečanja, po mojem odpade vse to troje (in s tem tvoje skavtstvo). Srečanja med letom so pot do dobrega tabora in aktivnega skavtstva, ki jo moraš hoditi (in celo zabavno je!), če hočeš do cilja. Potem skupnost – kje jo boš gradila, če ne ravno čez leto na srečanjih (saj nočeš na tabor s popolnimi tujci)? Nenazadnje ti bodo vse »interne fore« tuje in zato dolgočasne (ni bolj trapastega občutka, saj veš). In služenje? Je nekaj najlepšega pri skavtstvu – njegov sestavni del pa je to, da se za nekaj potrudiš – tudi to, da prideš na srečanje kljub akutnemu napa-du lenobe.

Še zaključek: Iz tvojega pisma (pa tudi po grafološki analizi pisave) sem ugotovila, da si po duši prava skavtinja, zato te rotim, da rešiš ta problem in postaneš najbolj navdušena obiskovalka skavtskih srečanj – tudi tabori bodo potem drugačni, še boljši. Pridem preverit!

Bi-pi!

Tvoja teta Klanka

SKAVTSKI ZAKONI

V VSAKDANJEM

ŽIVLJENJU POPOTNIKA

1. PA NIKOMUR
NE POVEJ... SEVEDA
NE.

2. EJ A GREVA V KINO?

SORI, ZDEJLE
GREM K
MAŠI.
SE SLIŠIVA
POTEM, OK?

3. A MI BOŠ POPOLDNE
POMAGAL PELJATI
PSA NA SPREHOD?

JASNO!!

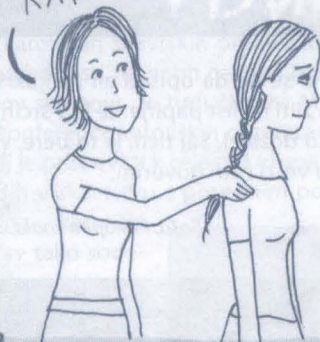
4. VAUUU
KAKO
LEPO...

KAJ MU PA JE?

5. HEJ!
KAKO SI?

NIČE ME
NE MARA...

6. HVALA ZA POMOČ
MLADENIČ.
IZVOLI.

SAJ JE
V REDU.

7. POMIJ ŠE
KOPALNICO!

JA
MAMI.

8. LA LA LA
NA PLAMINCAH
SONČECE
SIJE ...

NE
MOREM
VEŽ!

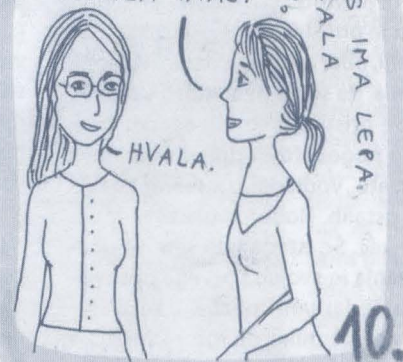
9. 1000 x 5
+ 950
+ 710
...

10. KAKO LEPA
OČALA IMAŠ.

HVALA.

RES IMA LEPA
OČALA.

SKUPAJ Z NEMŠKIMI SKAVTI SMO SE MU ŠLI POKLONIT

Že dolgo nazaj smo se začeli pripravljati na ta dogodek ... in obrestovalo se je. Naša skavtska izmenjava (Koroška 2) z Nemci je absolutno uspela. Prvi del izmenjave smo preživeli v Marburgu z našimi gostitelji (nemškimi skavti) in s skupino ljudi iz Ukrajine, Kanade in Zambije. Preko igre smo spoznavali Marburg in drug drugega, saj so bile skupine ravno prav velike in prijetno mešane, imeli smo mašo, pogovore in večerni piknik v dvorani, ki je na koncu pokala od pečja in našega smeha ... V naslednjih dneh se je naše druženje še poglabljalo, iz Mar-

burga pa smo odšli na festival Jesus First v Fuldo, kjer je bila priprava na svetovni dan mladih v Kölnu. Množična maša s škofi je pričala, da bomo naslednje dni izgubljeni v nepregledni masi ljudi ...

Prihod v Düsseldorf (tu so bili nastanjeni mladi iz vsega sveta): končno si lahko postavimo šotore ... in to ob Renu! Zagledamo neverjetno veliko katedralo iz šotora, ki so jo baje "gradili" 6 dni, in vhod v mednarodni skavtski tabor Scout Mission z naslovom "Glauben in der Tat", kar pomeni 'Verjeti v dejanja' ... ter polno migajočih teles

in nasmejanih obrazov: mladi skavti iz vseh petih kontinentov, ki so se Mu prišli priklonit (geslo XX. Svetovnega dneva mladih), so ustvarjali vzdušje, ki nas je potegnilo in ga ni mogoče opisati ... V naslednjih dneh smo skušali odkrivati in odkriti čimveč novega, spoznati kakega skavta z drugega konca sveta, se pogovoriti, kako tam delujejo in kakšen je njihov način dela ...

Članek se nadaljuje na spletni strani Skavtica (skavtic.skavt.net) – preberite si zanimive podrobnosti in nadaljevanje!

Sergeja Apat, Svetla kresnička, Koroška 2

KLAN MARKOVSKI ŠTRKI, BELTINCI 1

Spoznajte nas po imenih:

Srčkani sokol, Navdušeni lev, Mirna koala, Scenska koala, Bistra koala, Prikupna koala, Marljiva tigrica, Lačna levinja, Prikriti medved, Glasni medved, Radovedna lisica, Prisca lisica, Žvižgajoči štrk, Zabavni medved, Praktična mačka, Anamarija in Aljoša.

SPOMINI KLANOVKE, KI NAS LETOS ZAPUŠČA ...

Da smo skavti zares ena velika družina, sem spoznala že v sedmem razredu ob prihodu v četo, ki sem jo proti koncu že nekako prerasla. K sreči je prišel čas prehoda v klan. Že ob ceremoniji, obarvani s skavtskim duhom, sem ugotovila, da so mi dejavnosti v tej veji še bližnje. Še pristnejši so bili osebni stiki, veliko je bilo pogovorov, odpirali smo nove teme in debate. Voditelja pa skoraj kot da ne ločiš od ostalih. Nobenih ukazov, nobenih žvižgov več. Še istega leta sem se udeležila zimovanja in svojega prvega potovalnega tabora. Tedaj sem spoznala, kako težke so hlače v nahrbtniku, da šotora sploh ne omenjam. A sem preživela.

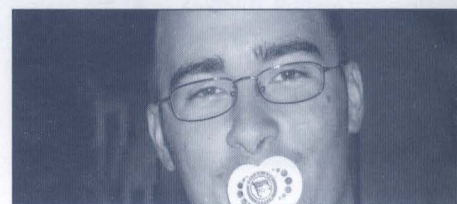
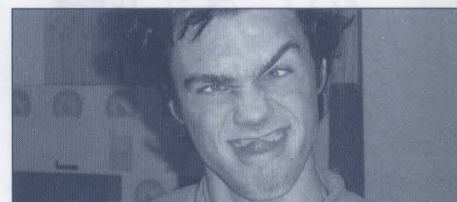
Katja, Lačna levinja, Beltinci 1

... IN SPOMINI KLANOVKE, KI OSTAJA ...

Slab začetek, dober konec. Nekako tako se je tudi držalo našega zimovanja. Do zadnjega koticčka smo natrpali dva avtomobila in zdrveli proti naši prelepi obali. Že v Mariboru smo doživeli prve tehnične težave ter tako kar nekaj uric preživeli na avtomobilskem servisu. Na srečo so nam našega jeklenega konjička lepo »pozdravili« in smo pot nadaljevali do našega cilja – Krkavče. Vsak dan je bil nabit z simboliko in sledili smo rdeči niti – vitezovanju. Bog nas je spremljal na vsakem našem viteškem podvigu. Ogleдали smo si tudi nekaj znamenitosti in se odpravili peš do solin (Naj mi nihče nikoli več ne omeni dolgih ravnih cest – tisti bo šel peš do Sečovelj. ☺). Zadnji večer smo preživeli v pravem viteškem duhu. Z zavezanimi očmi in nogami smo v temi zaupali naša življenja Vladki, ki nas je vodila do nekega kraja. Ko nas je odvezala, smo spoznali, da smo na pokopališču. Naprej smo morali sami iskati pot in na cilju smo bili povišani v viteze. To je bila res lepa (čeprav mrzla) izkušnja. Srečno smo se vrnili do preljubih Beltinec, bogatejši za ogromno izku-

šnje, ki se ne da opisati ali na kakršen koli način zlit na list papirja. Je le v srcih skavta, ki je to doživel. Saj tisti, ki to bere, verjetno točno ve, o čem govorim.

Saša, Prikupna koala, Beltinci 1

Poslanstvo ZSKSS je s pomočjo skavtske metode prispevati k polnemu telesnemu, spoznavnemu, duhovnemu, čustveno-motivacijskemu, moralnemu in družbenemu razvoju mladih ljudi, da bodo postali zrele osebnosti, odgovorni državljani ter člani krajevnih, narodnih in mednarodnih skupnosti.

VIZIJA ZSKSS

ZSKSS je vzgojna organizacija, ki omogoča ČLANOM, da se z delom po skavtski metodi pripravljajo na prevzemanje odgovornosti.

VODITELJI ZSKSS smo nosilci skavtskih vrednot in z močno oporo v skupnosti voditeljev izražamo veselje do življenja in pripadnost ZSKSS.

ZSKSS ima učinkovito strukturo. Vidno soustvarja slovensko civilno družbo, Cerkev in mednarodne skavtske organizacije. V Slovenijo vnašamo prakso okoljske vzgoje.

Nova vizija ZSKSS je bila oblikovana na razširjeni seji IO-ja junija v Logatcu.

MEDNARODNA KATOLIŠKA SKAVTSKA KONFERENCA ICCS – KAJ PA JE TO???

ICCS (International Catholic Conference of Scouting) ali francosko CICS (La conference Internationale Catholique du Scoutisme) je bila ustanovljena leta 1962. Danes šteje več kot 65 katoliških skavtskih organizacij različnih narodnosti na petih celinah (okrog 8 milijonov skavtov). Je tudi članica Mednarodne konference katoliških organizacij.

Njen cilj je prispevati k celostni vzgoji otrok in mladih v skavtstvu s posebnim poudarkom na katoliški veri. Prav tako sodeluje pri poglobljanju duhovnosti v svetovnem skavtstvu. ICCS je tudi vez med WOSM-om in katoliško cerkvijo. Je priložnost za združenja in za odgovorne v vzgoji pri skavtih, da so deležni spodbud in dela za vzgojo v veri.

Organizacija temelji na prostovoljstvu. Svet ICCS, ki se sestane vsake tri leta, sestavljajo: predstavniki članic, stalni odbor, ki je zavezan odločitvam sveta, generalni sekretariat, ki ga koordinirata generalni sekretar in

svetovni cerkveni asistent.

Sedež ICCS-a je v Rimu. V njem so 4 regionalne strukture (Evropa – Mediteran, Afrika, Amerika in Azija – Pacifik). ICCS organizira seminarje, objavlja revijo in dokumente na področju duhovnosti v skavtstvu in vzgoje v veri.

Od 1. do 4. septembra je v Tunisu pred svetovno WOSM-ovo konferenco, potekala tudi ICCS-ova konferenca. Na konferen-

ci smo razpravljali o novi listini katoliškega skavtstva kot temelju ICCS-a in novem statutu. Ker je v zadnjih letih velik problem upadanja članstva, smo veliko časa posvetili tudi prihodnosti ICCS-a.

ZSKSS ni članica ICCS, ker je pogoj za to članstvo v WOSM-u. Vedno znova pa je naše Združenje povabljeno kot gost, saj se zavedajo, da lahko veliko doprinesemo tej mednarodni povezavi pri oblikovanju poti naprej. Tako bo skupaj z ICCS-EM (Evroposko – Mediteransko regijo) naše Združenje organiziralo v začetku marca seminar NEW HORIZONS. Na tem seminarju bodo udeleženci iz različnih katoliških skavtskih organizacij delali na razvoju programa in aktivnostih, osredotočenih na katoliško vero.

ICCS ima tako veliko poslanstvo povezovanja in pomoči skavtskim organizacijam, ki želijo svojo duhovnost graditi na vrednotah katoliške vere.

*Viljem Kaučič,
Modri viharnik, GDA*

MASLEDNIH 15 LET ZSKSS

V letošnjem letu praznuje ZSKSS 15. obletnico nastanka. In prav v tem času stojimo kot eno največjih mladinskih društev in gibanj na novi prelomnici. V začetnih letih ZSKSS ni predstavljalo pomembnejšega igralca v takrat že tako ali tako burnih časih slovenske osamosvojitve. Danes je ta situacija povsem drugačna.

Po 15 letih je Slovenija vsaj v večji meri prešla skozi tranzicijsko obdobje, ob tem pa se je razvijala tudi naša organizacija. Lahko smo ponosni na rezultate svojega dela in na potencial, ki nas žene že 15 let in se še ni sprostil v svoji polnosti. "Počasi se daleč pride" pravi slovenski pregovor in počasi a vztrajno se krepi tudi ZSKSS. To dokazujejo vsi podatki o rasti članstva, številu stegov, usposobljenosti voditeljev, proračunu, sodelovanju na področju civilne družbe, večji vpetosti v mednarodni prostor itd.

Vendar smo prav zaradi razvoja tako ZSKSS kot tudi okolja, v katerem smo vključeni, na pragu pomembnih odločitev. Vse več nalog z različnih področji, odgovornosti in tudi strokovnega dela nas na eni strani sili v formalizacijo, jasna pravila, določanje nosilnih vlog in prevzemanje odgovornosti ter s tem tudi

sankcij. Na drugi strani pa to nujno vodi v dušenje prav tega, kar je našo organizacijo krepilo v preteklih letih. To je spontanost, ustvarjalnost, iskrenost, zaupanje ... Lahko smo ponosni na to, kar ustvarjamo in smo ustvarili, lahko bi celo rekli subkulturo skavtstva v Sloveniji, nenazadnje se pojavljajo na internetni listi voditeljev celo oglasi za ženitna srečanja SOK-a in KOS-a, če se malo pohecamo. Sedaj smo na križišču.

Z večanjem organizacije težko vzdržujemo stanje, ki bi zagotavljalo trdnost, ekonomičnost, hitro odzivnost, občutek za stanje na lokalni in regijski ravni. Centraliziranost, ki je prina-

šala odlične rezultate, ko je bilo malo članov, ne vzdrži več vsega pritiska. Vse več pristojnosti se bo prenašalo na regije in ostala središča. Kljub decentralizaciji je pomembno, da ohranimo pripadnost, povezanost in to poskušamo še okrepiti. Usposabljanje voditeljev mora biti učinkovito in odgovarjati na potrebe. Program je bil vedno naša močna točka in v prihodnosti se že rišejo pravi skavtski motivi. Pred nami so nenazadnje tabor voditeljev 2006 in Evropske skavtske konference 2007, ki bodo lahko platno za slikanje skavtskega navdiha. Vsi deli ZSKSS, če društvo opazujemo s sistemskega vidika, so pomembni in soodvisni. Zavedati pa se moramo, da je ogrodje – struktura ZSKSS (to zajema tudi človeške vire – voditelje) – nekaj, kar mora podpirati nemoteno delovanje in izvajanje programa, usposabljanja, materialnega stanja stegov in celotnega društva itd.

Zato si je novi izvršni odbor zastavil drzen načrt, kjer bo struktura taka, da bo učinkovitost najvišja in da bo ob tem ZSKSS še vedno prepoznavno po svoji vedrini, ustvarjalnosti, kvalitetnem vzgojnem delu ter aktivni vlogi v slovenski in evropski družbi.

Primož Ferjančič, Odločni sokol, načelnik ZSKSS

UTRINKI S SVETOVNE KONFERENCE WAGGGS-A

SKAVTINJE PO VSEM SVETU PRAVIMO ... JORDANIJA 2005

... 10 MILIJONOV DEKLET... 1 GLAS

"Girls worldwide say" je novi slogan WAGGGS-a, Svetovne dekliške skavtske organizacije. Izraža veselje nad skupnim delom skavtinj in skavtov z vsega sveta in pomembnost naših glasov v oblikovanju boljšega sveta.

... ODKRIJMO SVOJE SPOSOBNOSTI

Poslanstvo WAGGGS-a je omogočiti dekletom in mladim ženskam polni razvoj njihovih sposobnosti kot odgovornih državljank sveta.

... GRADIMO BOLJŠI SVET

Trije glavni cilji vizije WAGGGS-a do leta 2011:

1. Boljše vodenje – krepitev usposobljenosti voditeljev
2. Močne in rastoče organizacije članice – prenovitev gibanja
3. Glas deklet in mladih žensk – graditi boljši svet

... VESELJE

Skavtinje iz več kot 100 držav sveta smo na 32. svetovni konferenci WAGGGS-a izvolile nov svetovni odbor WAGGGS. Predsednica odbora je Irka Elspeth Henderson.

... PRIJATELJSTVO

Slovenske skavtinje in skavti imamo kot člani WAGGGS-a dostop do vseh informacij te mednarodne skavtske organizacije, možnost udeležbe na usposabljanjih, uporabe metod, dobrih praks in programa WA-

GGGS-a, možnost navezave stikov z več kot 100 skavtskimi organizacijami po vsem svetu ...

... DOGODIVŠČINE

33. svetovna konferenca WAGGGS-a bo leta 2008 v Južni Afriki.

... PRAVICO IMAMO BITI SREČNE

WAGGGS sodeluje z mnogimi mednarodnimi organizacijami, tudi Organizacijo združenih narodov. Slovenski skavtinje in skavti tako aktivno sodelujemo v svetovni politiki.

... PRAVICO IMAMO ŽIVETI V MIRU

*Korana Kovačević, Spretna veverica, poverjenica za mednarodne odnose
Ruth Martinčič, Radovedna vidra, poverjenica začasne naloge*

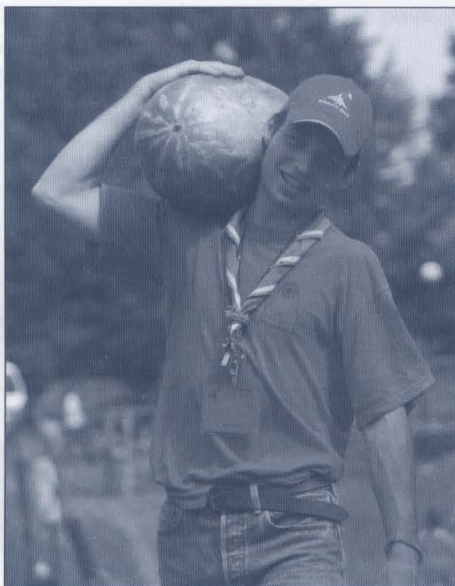

NE VESTE, KAJ BI IZBRALI ZA PROJEKT SKAVTSKEGA VODITELJA?

Po Taborni šoli Združenja je za pridobitev imenovanja skavtskega voditelja potrebno narediti projekt, s katerim doprineseš k razvoju skavtstva v Sloveniji IN hkrati tudi osebno rasteš (glej priročnik Dvigni peruti str. 134). Če še nimate pravih idej, razmišljajte za prihodnost ali iščete kaj takega, kar bi vas zanimalo (tudi če ne delate projekta), je tu nekaj idej:

- postopek ustanavljanja nove skavtske skupine in potrebni pogoji,
- osnutek pristojnosti v ZSKSS,
- sistem učinkovite podpore stegom pri njihovem delu,
- sistem učinkovitega nadzora nad delom stegov,
- internetna knjižnica in baza gradiv,
- ureditev baze trenerjev,
- prevajanje skavtske literature – izbereš en naslov,
- priprava skavtskega molitvenika,
- sodelovanje pri pripravi priročnika za ka-tehezo v ZSKSS,
- zgodovina skavtstva,
- dopolnitev priročnika Dvigni Peruti,
- knjiga o skavtski metodi,
- knjiga o uokoljenju,
- knjiga o okoljski vzgoji,
- knjiga o vzgojnem in projektne načrtovanju,
- zgodovina slovenskega skavtstva (predvojni in povojni čas),
- oblikovanje in priprava skavtske literature na izid,
- skavtska literatura, namenjena mladim skavtom,

- navodila za odprave v tujino,
- skavtarnica,
- stota obletnica skavtstva,
- tabor vseh voditeljev ZSKSS v poletju 2006,
- priprava mednarodne skavtske konference v letu 2007,
- didaktični materiali – za skavte,
- didaktični materiali – za usposabljanje voditeljev (na tabornih šolah, delavnicah, v SKVO...),
- izbrane vsebine na tabornih šolah – izbereš eno vsebino,
- delovanje voditelja (ZSKSS) v kriznih situacijah,
- ureditev skavtskih prostorov,
- skavtski dom,
- okoljska vzgoja,

- usposabljanja za večšine,
- ženski kroj,
- mladinska politika, povezovanje z drugimi organizacijami,
- časopis za voditelje,
- prenova programa PP,
- voditeljska mapa,
- analiza starostnih mej po vejah,
- pravilniki posameznih vej,
- preučitev tujih praks SKVO-ja,
- ozaveščanje o pripadnosti velikim mednarodnim skavtskim organizacijam,
- odbiti izzivi za javnost,
- vzpostavitev sistema tečajev za posamezne skavtske večšine,
- načrt in akcija promocije voditeljstva med PP-ji,
- načrt in akcija krepitev pripadnosti članov ZSKSS,
- navodila, kako postati skavt, zasnova promocijskega gradiva – za potencialne člane,
- načrt in izvedba 'tipičnega skavtskega izhoda' za novinarje,
- analiza odnosov med stegi in župnijami in izdelava priporočil za odnose z župnijami,
- analiza razlogov za predčasen odhod od skavtov in izdelava predlogov za izboljšave sistema,
- protokoli pri projektu LMB,
- zgodovina Luči miru iz Betlehema v Sloveniji (do decembra 2005).

Več informacij na io@skavt.net.

IO ZSKSS

SEZNAM DOGODKOV V LETU 2005/06

12. – 13. 11. 2005 - svet ZSKSS

19. – 20. 11. 2005 - državna srečanja voditeljev

11. 3. 2006 - svet ZSKSS

18. – 19. 3. 2006 - državna srečanja voditeljev

31. 7. – 6. 8. 2006 - tabor voditeljev ZSKSS

VZGOJNI NAMEN 2005 – 2008

V ZSKSS vsake tri leta izberemo vzgojni namen Združenja. Z njim želimo vsakokrat znova odgovoriti na aktualne potrebe mladih, ki jih opazimo v celotnem Združenju. Kot odgovor na to smo na marčevskem Svetu Združenja sprejeli vzgojni namen za leta 2005 do 2008.

RAZLAGA POJMOV

Ozaveščanje. Korenine, našete spodaj, je potrebno doživeti, o njih govoriti, jih vrednotiti v svojem (skavtskem) življenju in (voditeljskem) delu.

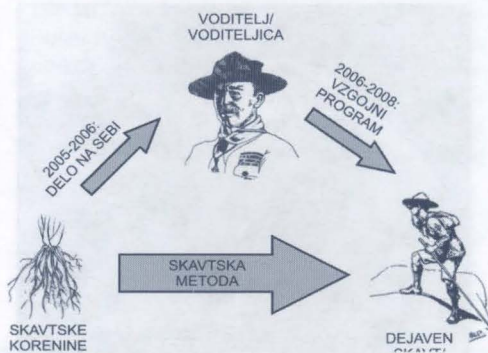
Skavtske korenine. Pod tem razumemo jedro skavtstva. Že naše ime – ZSKSS nam govori o treh skupinah korenin, iz katerih raste naše delo:

- slovenstvo, npr. državni simboli, naravna in kulturna dediščina, znani Slovenci itd.,
- katolištvo, npr. izhajanje iz Svetega pisma, zakramenti, občestvo ... ter
- skavtstvo, npr. temeljna načela skavtstva, skavtska obljuba in zakoni in skavtska metoda.

Prav je, da pri našem delu vedno izhajamo iz vseh treh sklopov korenin, vendar se želimo s tem vzgojnim namenom nekoliko bolj posvetiti tretjemu sklopu – skavtskim koreninam.

Dejavne. Aktivne, samostojne, pobudniške, značajsko trdne, take, da bodo tudi pripravljene usmeriti nekaj svojih moči v dobro najprej skavtske, potem pa tudi širše skupnosti. Tudi duhovno dejavne.

Skavte. Samo dejavnost ni dovolj. Želimo si truditi za življenje po skavtskih načelih.

POT IN CILJ

Možni so naslednji pomisleki: »Pa saj to že počnemo! Saj že imamo obljube, služenje, praznujemo dan spomina, spimo zunaj. Kaj bo vzgojni namen prinesel novega?«

Res je! Skavtsko metodo skuša vsak voditelj ali voditeljica kar najbolje izvajati. Poudarek pa je tokrat na dejavnih skavtinjah in skavtih. Mlade želimo vzgajati tako, da jim ne bomo prinesli vsega na pladnju, da se bodo za svojo srečo sami trudili, da jim bo služenje v veselje, da bodo radi prevzemali odgovornost ter nas tudi nasledili kot voditelji! Poglobitev skavtske metode in skavtskih korenin pri nas in pri našem vzgojnem delu je pri tem le pot do cilja.

PRVO LETO

Prvo leto (2005/2006) bo zato še posebej

posvečeno voditeljem. Menimo namreč, da bo prav od tega, koliko bomo voditelji živeli iz korenin, odvisna naša kvaliteta dela. Za skavtsko leto 2005/2006 nismo pripravljali natančnejših smernic za delo z mladimi, več kot običajno pa se bomo posvetili prav voditeljem. Tako okrepljeni bomo lahko v 2. in 3. letu naredili veliko več.

Vzgojni namen za voditelje (2005/2006) se glasi:

Voditelj pozna in ponotranji skavtske korenine preko:

1. poznavanja ideje skavtstva, Bi-Pi-jevega pogleda na skavtstvo in zgodovine skavtstva
2. vzpostavitve odnosa do korenin in razumevanja njihove aktualnosti
3. življenja v naravi
4. prenašanja odgovornosti na skavte

CILJI ZA VODITELJE (2005/2006)

1. Voditelji ZSKSS v SKVO-jih in na taboru napišemo dokument o skavtskih koreninah (1 SKVO + 1 srečanje SKVO-jev + tabor). Dokument je kot izjava, gradivo, ki se lahko naprej uporablja, ki živi, neke vrste priročnik za delo v drugih dveh letih.
2. Voditelj prebere vsaj eno Bi-Pi-jevo knjigo, bere prilogo Skavtiča in uporablja priročnik Bodi pripravljen.

Nivo	Dejavnost	9	10	11	12	1	2	3	4	5	tabor	Odgovorni za izpeljavo	
POPR + sodelavci + pisarna	Priprava in izdaja literature											Pisarna, POJ (za promocijo)	
	Seminar o ideji skavtstva											POPR, PUV	
	Časopis za voditelje											POPR, PUV, POJ, pisarna	
	Izid priročnika za življenje v naravi											Trop za priročnik	
	Druženje, praznovanje												
	Načrtovanje za naprej												POPR, DVV
	Tema o vzgojnem namenu (SZ, DSV)												POPR, DVV
Regije	Regijska sreč. voditeljev											Matej C., Alenka O.	
SKVO	Priprava dokumenta											POPR	
	Osvajanje veščin ž.v.n.											Priročnik	
Individualno	Branje knjig											POJ	

- Voditelj se udeleži srečanja, kjer prenaša korenine v vsakdan, spoznava skavtsko metodo, razmišlja o prenosu odgovornosti na skavte (2 državni srečanja, regijsko srečanje, seminar) in doživi idejo skavtstva (regijsko srečanje, državna srečanja voditeljev, seminar).
- Voditelj osvoji novo veščino življenja v naravi in jo prenese naprej (v SKVO, vejo ...).
- Voditelj sodeluje pri načrtovanju uresničevanja vzgojnega namena 2006 – 2008. (delavnice na DSV, tabor)

NAČRT DEJAVNOSTI 2005/2006

V ta namen bo pripravljenih kar nekaj dejavnosti – prevodi Bi-Pi-jevih knjig (v prvi fazi Scouting for Boys, Rovering to Success

in njegovega življenjepisa), srečanja voditeljev in poletni tabor. Roki so okvirni.

TABOR VODITELJEV 2006

Vrhunec letošnjega dogajanja v okviru vzgojnega namena, ki bo na nek način sledil vsem dejavnostim čez leto in jih povezoval, bo poletni tabor voditeljev.

Namena tabora:

- Ozaveščanje skavtskih korenin, refleksija (aktualizacija) skavtske metode in priprava pripomočkov za nadaljnje delo po skavtski metodi.
- Preko izkušnje tabora okrepiti voditelje in njihovo pripadnost ZSKSS.

Oblika tabora:

7-dnevni tabor, predvidoma 3 potovalni in 4 stacionarni dnevi.

Datum:

31. julij. – 6. avgust. 2006

Želiš sodelovati v tropu za pripravo tabora?

Verjemi, da bo delo zelo zanimivo in dinamično. Omogočalo ti bo pridobiti mnogo novih izkušenj ter vpogled in možnost sooblikovanja dogajanja v Združenju. Če si si pripravljen/-a vzeti nekaj časa, ti zagotovo ne bo žal! Piši na popr@skavt.net!

V imenu poverjenišтва za program
Matej Cepin, Plemeniti čuk,
poverjenik za program ZSKSS

matej.cepina@skavt.net

SODELOVANJE

POSEBNO OBVESTILO!

Hej ti! Si se kdaj vprašal-a, če kje obstaja taka dejavnost ali življenjska filozofija, morda tak kraj ali čisto poseben planet, ki lahko izpolni vse tvoje želje?

Nekaj, kjer se lahko zabavaš, razvijaš svoje sposobnosti, se potepaš naokoli in spoznaš vedno nove kraje in seveda tudi neverjetno prijazne in simpatične ljudi, ki imajo s tabo veliko skupnega ... Se morda celo zaljubiš ... Se ti zdi to nemogoče?

Saj ni samo to! Na takšni poti se pred tabo vrstijo tudi vedno novi izzivi, ki te ne izčrpajo, ampak celo napolnijo baterije! Brez problema najdeš motivacijo za težke podvige v življenju. Naučiš se sodelovanja, sprejemanja, dajanja ... energije, pozitivnih vibracij, zaupnih nasvetov, nasmehov, pesmi, slastnih piškotov ... kjer koli in kadar koli!

V tem posebnem svetu, kjer preprosto ugotoviš, da nikoli nisi sam!

Midve sva že odkrili, kje je to! Te zanima? Seveda te 😊😊😊😊

Naj ti prišepneva samo to: Sva aktivni skavtski voditeljici!!!!

Kaj pa ti?

Taja Zajec, Lačna gazela,
Maja Bertonec, Eko vidra, obe Domžale 1

NAJ TI BO V IZZIV!

Svoj čas je potrebno porabiti za nekaj koristnega. Odločil sem se, da bom naredil nekaj dobrega za druge in zase. Sodelovanje pri pripravi in izvedbi SiBASTE je bila zame ena velika, lepa in bogata izkušnja.

Verjetno je že vsak slišal, da iz takih stvari potegneš več, kot vložiš. To je res in ker gre tu za projekt večjega formata, določene stvari pridejo še veliko bolj do izraza.

Tak projekt je gotovo izziv, izziv za osebno napredovanje in rast. Pridobiš nova znanja, teorije preizkusiš v praksi, dobiš izkušnje sodelovanja v timu, vodenja, organizacije, izkušnje sodelovanja z drugimi društvi in ljudmi, ki zasedajo pomembna mesta na lokalni ali državni ravni. Tako pridejo poznanstva in prijateljstva znotraj in izven organizatorske ekipe. Zaradi odmevnosti dogodka v medijih je to lahko tudi lepa referenca za doseg drugih željenih ciljev (npr. zaposlitev). Hkrati pa je to eno dragoceno doživetje, ki pusti v človeku veliko zadovoljstva in sreče.

Matej Hozjan, Marljivi jelen,
Brezovica 1

Vtipkam www.skavt.net in v oči mi padejo živahne ikone na zaslonu: Slovenski barjanski skavtski tabor, Promocija, Drzni. si ... V našem Združenju poteka še mnogo projektov. In kar je še bolj zanimivo – večino jih poznamo, pa ob njih morda ne pomislimo, da za njimi stoji cela četica zagnanih skavtov, ki so začutili, da bi svoje sposobnosti, znanja in čas radi uporabili še kje drugje kot le v svojem stegu.

Sama imam na vsa sodelovanja v tropih lepe spomine. V mednarodnih spoznaš sodelovanje s skavtskimi organizacijami, ki so vsaka zase nekaj posebnega in bogatega, sklepaš nova prijateljstva, predvsem pa širiš svoja obzorja. Vidiš, da po podobnih načelih živi še veliko vrstnikov, in vsaka skupina ti da svoj pečat, ki ga poneseš v svoj steg. Na regijski ravni srečaš voditelje, ki jih doslej nisi imel priložnosti поблиže spoznati, a lahko živijo blizu tebe, občutiš veselje ob pogledu na veliko množico razposajenih malih skavtov, imaš možnost opazovati, na kakšen način razmišljajo in delujejo drugi voditelji ... Na državni ravni je stvar podobna, le da je krog ljudi še širši in bogatejši. In kako lepo je po takih stvareh priti na državno srečanje voditeljev, po plamen Luči miru iz Betlehema, k študentski maši v Ljubljano, ali v Stično ... in se razveseliti vsakega, ki se ustavi ob tebi. Še bolj čudovit pri takih srečanjih je občutek, da se zares čutiš del velike skavtske družine. Majhen del velike sestavljanke, ki še vedno raste in raste ...

Če ob vsem tem vsaj malo čutiš željo, da bi svoje ideje in pripravljenost za sodelovanje uporabil še kje drugje, kot v svojem stegu, ne omahuj – spremljaj, kaj se dogaja, in se pridruži! Lahko mi verjameš, da ti svojega časa za tako bogate stvari ne bo nikoli žal!

Darja Peneš, Smejoča kresnica, Kranj 1

PAPUK 2005

V SONCU IN VETRU, V DEŽJU IN BLATU ...

Kje je Papuk?

Planine Papuk, Dilj in Krndija pripadajo slavonskemu pogorju, ki leži sredi panonskih nižin v Slavoniji. Pogorja so izrazito gozdna - in najvišji vrh je Papuk (953 m). Gozdovi so polni slavonske bukve in hrasta. Papuk je najbolj zanimiva planina in skupaj s Krndijo oblikuje Papučko-krndijsko pogorje. Leži v smeri V - Z in je bogato z nadzemskimi in podzemskimi vodami ter izviri pitne vode.

In kaj sva midva delala na Papuku?

Slovenski skavti so bili s strani UDRUGE KATOLIČKIH IZVIĐAČA JARMINA povabljeni na njihov potovalni tabor » PAPUK 2005« BOROVIK - JANKOVAC - BOROVIK in midva sva se prejšnjo avgustovsko nedeljo odpeljala - namesto na morje - v vročo Slavonijo.

Prvi dan: LJUBLJANA - JARMINA - JEZERO BOROVIK

V Jarmini naju je pričakala vesela skavtska družina in dva od njih, Tonija in Marijo, sva že poznala iz našega tabora. Avto sva pustila pri Marijinih starših in odpeljali smo se proti Boroviku, kjer se je začel naš route. Pridružila sta se nam Renzo in Riccardo iz Genove, ki sta se do Jarmine pripeljala s kolesi (1.500 km) in še štirje Italijani, ki so prišli z avtom. Borovik je umetno akumulacijsko jezero, ki ga napajajo številni vodni viri. Iz njega prihaja tudi reka Vuka, ki se v Vukovarju izliva v Donavo.

Postavljanje šotorov, spoznavanje, roji komarjev, večerja, pozno ponoči maša ob baklah ... začelo se je zares!

Drugi dan: BOROVIK - ŠUMARSKA KUČA - PAVLINOVAČ = 7 ur hoje

Začeli smo z zajtrkom in jutranjo molitvijo, ki jo je pripravila Ivana. Pospravili smo šotore, si oprtali nahrbtnike, dobili v vrečki kosilo (Đurotova logistična ekipa je funkcionirala odlično!) in se odpravili na dolgo pot. Toni se je izkazal za izrednega vodiča in dobrega poznavalca prostranih slavonskih gozdov. Kosilo smo si pogreli ob izviru hladne vode pri gozdarski hiši, si nekoliko odpočili, imeli še čas za puščavo in proti večeru prišli do Pavlinovca. Večerja, taborni ogenj, pesmi, igre, ... le kdo bi mislil na utrujenost in žulje na nogah!

Tretji dan: PAVLINOVAČ - DOBRA VODA - LOVAČKI DOM »VEPER« = 6 ur

Zajtrk, skupna molitev, navodila za razmišljanje med potjo, kosilo v vrečki... pa smo šli! Logistika nam je odpeljala šotore, vse drugo smo nosili s seboj. Pri izviru Dobra voda, kjer nas je čakal Toni, smo imeli kosilo, spali smo na jasi Pri vepru. Med potjo smo divje praši-

če videli tudi v živo, pa srno in srnjaka tudi. Zeleni slavonski gozdovi so nudili odlično senca v vročem dnevu. Zvečer pa žur okrog ognja...

Četrti dan: LD - LOVAČKA KUČA »KAPTOL« - JANKOVAC = 4 ure hoje in 33 stopinj

Nov dan, odličen zajtrk, molitev iz molitvenika in pot pod noge! Pod nadstreškom Kaptola smo si skuhalo makarone z omako in pili odlično vodo iz izvira. Sledil je počitek in puščava. Na poti do Jankovca nas je zmočil dež in suhe slavonske poti so postale spolzke in blatne, mi pa mokri od dežja in savne pod pelerinami. Višek dneva je bilo »prebijanje« skozi džunglo kopriv in robidovja. Na Jankovcu nas je čakala civilizacija: dve krasni jezери, obnovljen Planinski dom, pokošen travnik z našimi šotori in zelo dobra večerja. Bravo Đuro, Marija, Erika, Siki, Tina ... In naliv, ki ni hotel prenehati! Tudi ponoči nam je dež pel uspavanko, lisice pa so med šotori iskale ostanke hrane.

Peti dan: JANKOVAC - VELIKA - PLETERNICA = 40 km v dežju z avtomobili

Vstali smo v mrzlo (18 stopinj) in deževno jutro. Jankovac, ena od najlepših gorskih dolin na višini 475 m, je lep tudi v dežju! Po zajtrku in molitvi se nam je pridružil g. Miro (iz plemena Mesič) in z njim smo v dežju naredili krožni sprehod po okolici.

Ime Jankovac izhaja iz imena grofa Josipa Jankovića, v 19. stol. lastnika številnih posestev od Vočina do Virovitice. Bil je zaljubljen v ta kraj. Najprej je tukaj zgradil lovski dvorec, potem uredil dve pretočni jezери in 40 m visok slap, ki pada v kanjon Kovačica. Obiskali smo njegov grob v jami nad jezerom,

izvir, Maksimovo jamo, slap in grobove steklarjev v gozdu.

Steklarji so bili Sasi, ki so v te kraje prišli pred 300 leti, sekali obširne bukove gozdove in v pepelu pridobivali substanco za steklo. G. Mesič je poskrbel tudi za romantiko: na Katarininem grobu nam je povedal zgodbo o Romeu in Juliji, o Katarini in vaškemu fantu, ki se nista smela imeti rada. In Katarina je skočila v globino, v katero pada slap ...

Šesti dan: PLETERNICA - SOVSKO JEZERO - ĐAKOVO - JARMINA - malo peš, malo z avtomobili

Budnica z bobni! Po zajtrku in molitvi smo se v dežju odpeljali do Sovskega dola, potem pa peš ob štirinajstih postajah Križevga pota prišli do Sovskega jezera. Spoznali smo še en biser slavonske pokrajine in če bi namesto dežja in mraza tam sijalo sonce, bi bil naš šesti dan popoln! Zares popoln, saj je narava čudovita, okolica jezera urejena, za popotnike in obiskovalce narejen nadstrešek, legenda o jezeru pa priča o davni preteklosti.

Logistika je poskrbela za odlično kosilo in sveže sadje. Sedeli smo tam v mrazu in dežju, nad nami so se sušili šotori in ... in razmišljali smo, kako naprej... Vsak je povedal svoje mnenje in skupna odločitev je bila, da se odpeljemo v Jarmino.

Med potjo smo si nekateri ogledali še čudovito katedralo v Đakovu. Nekaj veličastnega je ta katedrala!

Sedmi dan: JARMINA - VUKOVAR - LJUBLJANA - z avtomobili

Prespali smo na suhem, se do konca posušili, otresli blato iz čevljev in superg. Zbudili smo se v čudovito sončno jutro, dobili zajtrk in se po molitvi odpravili v Vukovar. Vukovar - mesto heroj. Vukovar - simbol trpljenja v zadnji vojni. Veliko je že obnovljenega, veliko je še ruševin, vendar mesto živi. In vedno lepše je.

Kosilo smo imeli v Jarmini pri Lovski koči. Odlično kosilo. In ko je prišel čas slovesa, smo še kar posedali po travi in ... še bi bili skupaj. Teško je bilo oditi, težko je bilo zapustiti prijatelje iz Jarmine in Genove.

Hvala vsem za vse! Bilo je lepo, bilo je enkratno, bilo je nepozabno!

Hvala tebi, Toni, Đuro, Marija, Ivana, Tina, Siki, Roberto, Nikolina, Lovro, Renzo, Tita, Vjeko, Sale, Erika, Roberto, Ana, Riccardo, Marija, Josipa in Andrea!

Ester in Miro

POZDRAV IZ MARIBORA

Mariborski skavti smo se odločili za piknik! Dogovorili smo se, da se dobimo v nedeljo, 8. maja ob 14. uri na Slomškovem trgu. Najprej smo zapiskali krog in se v krogu posvetovali, kako bomo začeli naš podvig. Dogovorili smo se, da si prineseš dobre te naprej »zaslužimo« s krajšim izletom po dolini navzgor. Krog smo razdrli s klicem: »Vsi za enega – eden za vse!« in se napotili ob potoku navkreber. Prijeten sprehod nas je v dobrem razpoloženju in občudovanju majskih lepot po uri hoje pripeljal do kupa velikih kamnov, kjer smo sedli, vzeli v roke pesmarice in s svojim petjem pritegnili pozornost in občudovanje številnih mimoidočih planincev.

Medtem se je oglašil mobilni telefon in župnik Jože je vprašal za pot. Kaj kmalu se je izza ovinka prikazal njegov avto, iz njega pa sta stopila on in gospa Dragica, ki v Šentrupertu opravlja službo župnijske kuharice. Prav ona je imela 16. januarja letos velike zasluge, ko je v tamkajšnjem župnišču poskrbela za kosila željne lačne in žejne želodce štirih mariborskih odraslih skavtov.

Po prisrčnem snidenju je sledil krajši posvet.

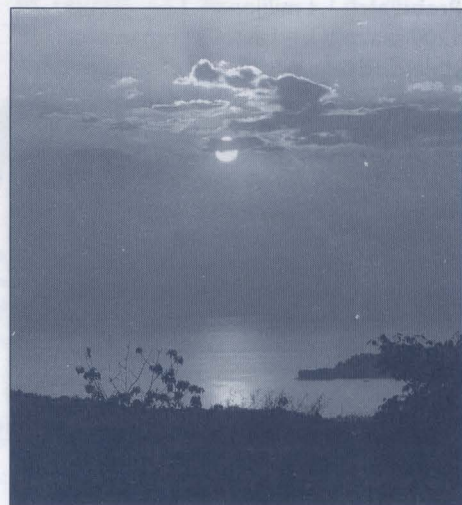
Nekateri so si v prekrasnem vremenu želeli pot nadaljevati do Duha na Ostrem vrhu, saj je smerokaz obljubljal le še uro hoje, medtem ko so se nekateri odločili, da se vrnejo in medtem pripravijo piknik in prostor za mašo, ki smo jo planirali za 6. uro zvečer. Za vrnitev k hišici so se odločile Cvetka, Jožica in Marija, za pot do cerkve pa so se odločili Bogdan, gospa Dragica, Ivan in župnik Jože ter pisec tega prispevka.

Bližala se je ura, ko smo bili dogovorjeni za Sveto mašo. Ob petju veselih skavtskih pesmi smo slavili Boga, ki nas je obdaril z lepotami narave, naše prošnjice pa so se v mnogih primerih spreminjale v zahvale Stvarniku za prekrasen dan in dobre prijatelje, v svojih srcih pa smo še posebej začutili hvaležnost Bogu za prisotnost župnika Jožeta, ki je z branjem maše v naravi temu prelepemu dnevu nadel krono, saj je marsikdo med nami to doživel prvič v življenju. Narava je za skavta prav zares najlepša cerkev, kjer se vsak skavt počuti najbližje svojemu Stvarniku.

Po maši smo bili pa že kar pošteno lačni, saj nas je svež majski zrak dodobra prepojil. Naj-

prej smo nekoliko pospravili, nato pa je sledilo vabilo k mizi. Po kratki molitvi smo segli po dobrotah, ki smo jih šele sedaj znali prav ceniti. Vsak je prinesel kakšen domač kulinarični proizvod in dobre ocene in pohvale so kar deževale.

Ata Viharnik

NOVA GORICA: DOBRA PRIPRAVA JE POL DELA!

Tako kot vsako leto smo se tudi letos zbrali na skupnem načrtovanju Stega Nova Gorica 1 in BOKSS Nova Gorica, saj skavtskega leta brez dobrega načrtovanja ne more biti, še posebno če želimo, da bo celo leto uspešno in ustvarjalno ter dodalo še en kamenček v skupnem mozaiku odraslih skavtov in stega iz Nove Gorice 1. Sicer pa smo tako ali tako že zelo navezani eden na drugega, pa naj si bo v delovnih ali pa v zabavnih trenutkih, da se nikakor ne moremo ločiti. Da pa na načrtovanje ne bi prišli brez obveznosti, sta poskrbela naša stegovodja Matej in Tanja in tako vsakemu izmed nas dodelila svojo zadolžitev.

Letošnje načrtovanje smo za razliko od prejšnjih izvedli že zelo zgodaj, nakar smo ugotovili, da ga niti ni toliko napačno imeti tako zgodaj, saj smo imeli po njem vsi še dovolj časa za preostale priprave na novo skavtsko leto.

No, pa začnimo z našo potjo. Načrtovanje se je zgodilo 5., 6. in 7. avgusta v župnišču v Ankaranu, kjer so nas z veseljem sprejeli. Vse se je začelo v petek, ampak to je bil le začetek. Nekaj malega se je naredilo, a cilj petka je bil bolj v tem, da se umirimo in pripravimo glave za glavno delo, ki nas je čakalo v soboto. Že zgodaj zjutraj smo se zbudili, malo razgibali, si napolnili želodčke ter z jutranjo molitvijo in svežimi možgani odhiteli na delo. Ideje, kaj bi delali in kako bi prihajajoče skavtsko leto preživeli, so kar deževale, saj smo nekaj iztoč-

nic imeli pripravljenih že pred načrtovanjem, le dograditi jih je bilo treba. Najpomembnejša izmed njih je bila načrtovanje praznovanja 10-letnice stega, katere se je tudi že vsi skupaj veselimo, saj v kolikor ne bi bilo našega stega tudi odraslih skavtov v Novi Gorici ne bi bilo. Zato jim bomo z veseljem in odprtih rok priskočili na pomoč in stali ob strani pri pripravi tako pomembnega dogodka. Na račun tega smo vse ostale stvari, kot je oblikovanje skavtskega koledarja, raznih tropov, preverbe preteklega skavtskega leta ..., kar nekako dali na stranski tir in jih zelo hitro predelali. Tudi geslo novega skavtskega leta je bilo hitro dogovorjeno, piko na "i" pa je pri njem dal naš duhovni asistent g. Boštjan. Tako, oblikovanje skupnega dela smo zaključili. Sledilo je še načrtovanje po vejah, ki se je nadaljevalo še v nedeljo, vendar v skrčeni zasedbi, ker so nekateri morali oditi domov zaradi drugih obveznosti.

V soboto popoldan smo bili že kar malce utrujeni, zato smo si privoščili popoldansko ops! večerno kopanje, saj je sonce že skoraj zahajalo, ampak to nas ni motilo. Da pa na našem načrtovanju ne bi odšli domov brez nikakršnega kulturno-spoznavnega večera kraja oz. okolice, kjer je naše načrtovanje potekalo, smo se zapeljali do Pirana in si ogledali vse njegove bistvene znamenitosti, saj jih ta naš obmorski biser kar nekaj skriva. Ampak to še ni bilo vse, saj v Piranu nas je čakalo presenečenje. To

pa je bil nihče drug kot g. Ivan Likar, ki je bil nekoč kaplan v župniji Nova Gorica in seveda tudi duhovni asistent skavtov. G. Ivan je z nami ostal še cel večer in nas zapustil drugi dan po maši. Tako smo sobotni večer zaključili z veseljem v srcih in večerno molitvijo na obali našega morja.

V nedeljo smo se zbudili v deževen dan, zaradi katerega se nismo dali motiti pri delu, saj nas je čakal še zadnji dan načrtovanja. Nedeljsko mašo smo doživeli kot nekaj posebnega, saj so se nam na koncu maše, ko smo se zadržali v cerkvi, pridružila še dekleta iz ljubljanskega okoliša. Skupaj nas je povezala pesem, ki nas je popeljala v čudovit svet glasbe.

Ob 14.00 uri smo z načrtovanjem zaključili. Čakalo nas je le še kosilo, ki sta nam ga pripravila izredno pridna tehnična Mitja in Tanja, saj sta nas na celotnem načrtovanju pri obrokih razvajala. Ob 16.00 uri smo se nekateri odpravili na pot proti domu, pogumni trije Aljoša, Primož in Kristina pa so odšli naprej proti otoku Cresu na kolesarjenje.

Ko smo odhajali proti domu, so naše duše bile pomirjene in vesele, ker nam je uspelo še eno skupno načrtovanje, ki je zasejalo veliko semen in upamo, da bo ob koncu leta obrodilo tudi veliko sadu, da bo žetev dobra.

Elena Zavadlav, BOKSS Nova Gorica

MINU NIMI ON DIVJI GOLOB

(Moje ime je Divji golob)

OSEBNA IZKAZNICA NA KRATKO:

Velikost: 42.227 km² (za dve Sloveniji)

Najvišji vrh: 318 m

Prebivalci: 1,4 milijona

1200 skavtinj in skavtov, 2 organizaciji, ob-
stajajo od leta 1988

MI BI PA NEKAM ŠLI ...

Ob omembi "Ljubljana 4" velika večina skavtske javnosti zelo poznavalsko poka-
ma z glavo in si pač misli svoje. Pripadniki
smo se dolgo časa spraševali, kaj naj bi to
pomenilo. "Zloglasni" smo zaradi več stvari
in upam, da tudi (in predvsem) zaradi poziti-
vnihih. Glede na to, da obstajamo že skoraj
13 let, je bil že čas, da skupinsko pogleda-
mo, kako se rečem streže na tujem. In tako
je padla odločitev, da gremo na poletni tabor
v tujino in to kar cel steg (na žalost brez
volčičev).

KAM, V ESTONIJO, CEL STEG, JA VALDA??!

Seveda so sledili izbuljene oči, prikrit smeh
in še večja nejevera, da nam bo zares uspe-
lo spraviti večino stega v severne dežele. A
mi se nismo dali. Glavni pobudnik in vodja
projekta Marko je stvar zastavil tako, kot je
treba. Pri zbiranju sredstev smo sodelovali
vsi udeleženci odprave in do začetka pole-
tja se je nabral kar zajeten kupček tolarjev.
Prodajali smo butarce, raznašali velikonočni
ogonj, zbirali star papir, nekaj pa so pri-
maknili tudi sponzorji in starši.

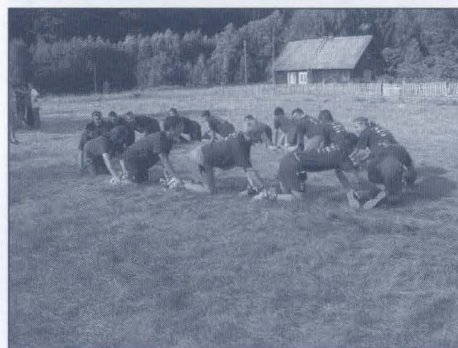

GREMO, GREMO, U ESTONIJO!!! ...

Tako se nas je 20. julija na pot odpravilo 46
skavtinj in skavtov. Z avtobusom smo do
Estonije 3 dni potovali skozi Avstrijo, Češko,
Poljsko, Litvo, Latvijo. Na poti so nas prija-
zno gostili kapucinski samostani, tako da so
nam bile nočne vožnje prihranjene.

Potovanje okoli sveta

Takšen je bil naslov tabora in temu primer-
na je bila tudi razdelitev udeležencev tabora.
Razdeljeni smo bili v 9 podtaborov, ki so
se imenovali po kontinentih. Naša skupi-
na je bila v podtaboru Evropa, v podtaboru
Avstralija pa je slovenske barve zastopal
klan iz Ljubljane 1. Skupaj smo bili najšte-
vilčnejša tuja skupina med 950 udeleženci,
med njimi pa je bilo 300 tujcev iz skoraj
vseh kontinentov.

ESTONIJA, SLOVENIJA TI PESEM POJE ...

Čez dan so v taboru potekale različne aktiv-
nosti, predvsem v obliki številnih zanimivih

delavnic. Udeležili smo se fotografske de-
lavnice, masaže, kontaktnega plesa, raznih
plesov, vožnje s kanuji, lahko smo preizku-
sili ročne spretnosti in še in še. Športna de-
lavnica nas je pripeljala do taborne zmage
v nogometu, dobro pa smo se znašli tudi na
orientaciji, kjer smo v vsaki kategoriji po-
brali kako nagrado in se izkazali kot najbolj
aktivni udeleženci tabora Rännnumaa. Obi-
skali smo tudi glavno mesto Tallinn in bili
presenečeni nad njegovo urejenostjo in
množicami turistov. Ne nosi zaman imena
"biser Baltika".

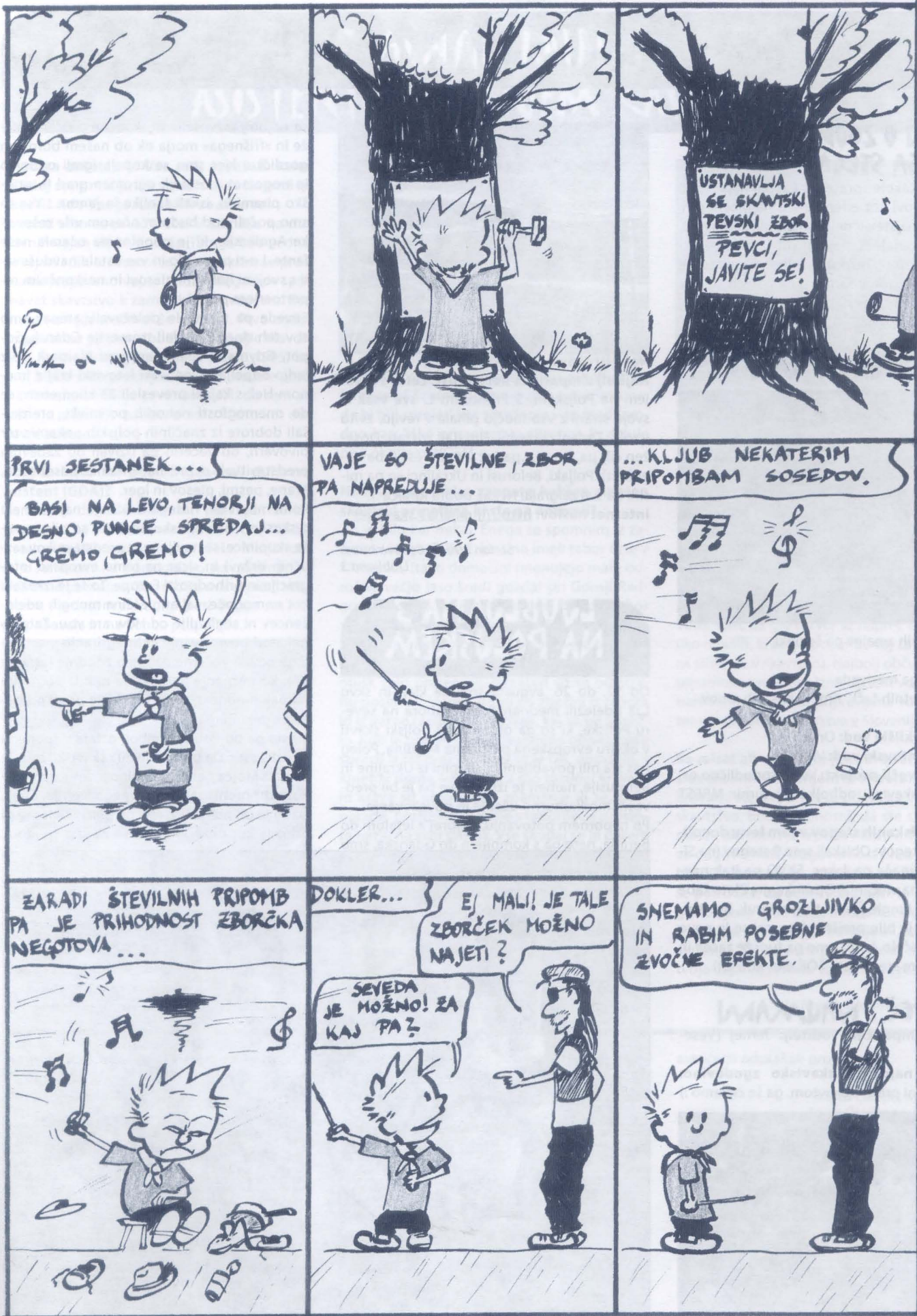
VOZI, MIŠKO!

Teden je kar prehitro minil in žal je bilo tre-
ba podreti šotore in odriniti proti jugu. Slo-
ves ni minil brez obilice objemov in solza,
saj se je spletlo veliko dobrih prijateljstev.
Šoferja Jože in Tone sta nas varno popelja-
la na pot proti domu in prav njuni skrbno-
sti se gre zahvaliti, da se je popotovanje po
skoraj 5000 km izteklo brez nesreč. Na Polj-
skem smo spotoma obiskali še koncentra-
cijsko taborišče Auschwitz-Birkenau, kar
nas je zelo pretreslo. Na ljubljanski obvoz-
nici se nam je ob himni LJ 4 kar milo storilo
in gotovo si je kdo potihem zaželel, da pu-
stolovščine še ne bi bilo konec. Nazaj v re-
sničnost so nas zbudili objemi staršev, do-
mača postelja in tuš, prtljaga, ki smo jo pri-
nesli nazaj, pa je bil dvakrat večja. Prinesli
smo namreč vsak še en nahrbtnik spominov
in dogodkov, ki jih bomo še dolgo obujali.
Prvega pač ne pozabiš nikoli ... (Tujega tabor-
a seveda, pa še koga drugega morda.)

Divji golob, Ljubljana 4

VEČ NA STRANI 27

Vaje pevskega zbora, bodo vsako sredo, ob 20. uri v centru Ljubljane. Pričnemo v sredo, 19. 10. Informacije: Štefan Erman, 040/ 374 151, stefan.erman@skavt.net

Primož Luževič, Hitri zajec, Ljubljana 3

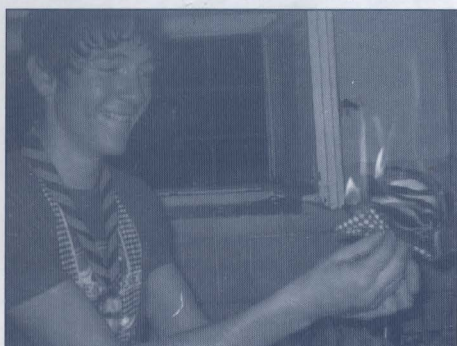

LJUBLJANA 3

NEKAJ O ZGODOVINI NAŠEGA STEGA

Ko sem se takole spraševal, kaj naj napišem o stegu, ki slovi kot eden izmed najmočnejših, najlepših, najštevilčnejših, najbolj odmevnih, najbolj originalnih, najbolj privlačnih, najaktivnejših, najbolj razpoznavnih in nenazadnje o stegu, ki spada v sam vrh najboljših stegov v naši prelepi Sloveniji, sem si rekel: »Ah, saj sem že vse povedal.«

IME STEGA IN VEJ

Steg Rokovih zmajev pa še neki,
Klan E6
Četa Divjega medveda
Krdelo Spretnih tačk, Krdelo Košatih repov

Najbolj deklški vod: Orke

Najbolj fantovski vod: Volkovi

Doslej največji projekt: Vsekakor odlično organiziran skavtski odbojgarski turnir MREST 2005.

Število obiskanih stegov v tem letu; dogodki drugih stegov: Obiskali smo 9 stegov (na Sibasti :), drugače pa Jakec. SKVO pa itak povsod; državna srečanja, Oprimkanje, Zlata žaba (z zmago), Jungle speed turnir, Taruk, itd. Ampak vse to je bilo prejšnje leto, saj se je novo komajda začelo. Letos smo pa tudi že začeli in sicer s prvim srečanjem SOK-a in KOS-a :).

NAJVEČ : NAJMANJ

Najbolj simpatičen voditelj: Jernej (Veseli volk)

Oseba z najdaljšo skavtsko zgodovino: Hmm...še ni prišel k skavtom, ga še čakamo :)

Najvišji skavt: Eneja (Uzi gazela)

Najbolj simpatična nerodnost: Letos s skvojem na Poljskem. S Primožem L. sva vsak iz svoje strani z vso močjo pihala v revijo, zvito v rolo. Zadani cilj je bil, čim dalj zdržati. Dosežen cilj pa, hmm...padec v nezavest (oba naenkrat). Poljaki, Belorusi in Ukrajinci so pa mislili da sva zaigrala. Ni kaj, dobra igralca :).

Internet naslov: <http://ljubljan3.skavt.net>

*Štefan Erman, Bebava buba,
Ljubljana 3*

LJUBLJANA 3 NA POLJSKEM

Od 17. do 26. avgusta smo se klan in skvo LJ3 udeležili mednarodnega tabora na severu Poljske, ki so ga organizirali poljski skavti v okviru evropskega programa Mladina. Poleg nas sta bili povabljeni še skupini iz Ukrajine in Belorusije, namen te izmenjave pa je bil predvsem medkulturno učenje in povezovanje.

Po napornem potovanju, najprej z letalom do Berlina, nato pa s kombijem do Gdanska, smo

se najbolj razveselili neskončne peščene plaže in »frišnega« morja tik ob našem borovem gozdičku, kjer smo se kopali, igrali odbojko in nogomet, postavili ogromen grad in azteško piramido, iskali školjke in jantar,... Vse to smo počeli pod budnim očesom vrle reševalke Agniezske, ki je popolnoma očarala naše fante. Le-ti pa so njo in vse ostale navduševali s svojimi ljubkimi glasovi in neskončnim repertoarjem pesmi.

Seveda pa nismo le poležavali, ampak smo si v teh dneh ogledali tromestje Gdansk, Sopot, Gdynia in zelo znan grad Malbork, se z ladjo odpeljali v nebeški letoviški kraj z imenom Hel, s kajaki preveslali 23 kilometrov, se do onemoglosti nahodili po mivki, preizkušali dobrote iz značilnih poljskih pekarnic ter pivovarn, ob večerih pa uživali ob zabavnih predstavah držav, nacionalnih posebnosti, hrane, pesmi, plesov in iger.

Pomemben del našega druženja naj bi imele diskusije v barvnih skupinah (to so bile manjše skupinice, sestavljene iz predstavnikov različnih držav) in sicer na temo evropske integracije in prihodnosti Evrope. To se je izkazalo kot nemogoče, saj angleščina mnogih udeležencev ni segla dlje od How are you. Zato so nekateri povezovanje in integriranje prestavili na pozne večerne oziroma zgodnje jutranje ure, ko neznanje angleščine ni bila več ovira ampak prednost, saj je bilo lažje preiti od besed k dejanjem...

Nama pa bo Poljska najbolj ostala v spominu zaradi krsta. Da bi si prislužila skavtsko ime, je morala Mojca peti pred polno jedilnico in v rokoborbi premagati postavnega Đefrija, Eneja pa se je ob polnoči vrtela po plaži dokler se ni »zložila kot hlod«. Kot pa se za krst spodobi,

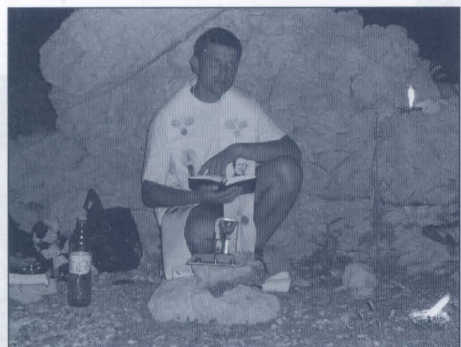
INTERVJU Z GENERALNIM DUHOVNIM ASISTENTOM VILIJEM KAVČIČEM

Čisto za začetek bi Vas radi vprašali, kako in kdaj ste prvič prišli in stik s skavtinjami in skavti? Kdo Vas je navdušil za skavte?

S skavti sem se prvič srečal v Stržišču na duhovnih vajah Vinka Kobala. Tam je bilo vedno nekaj mladih iz Brezovice, ki so takrat, še pred osamosvojitveno vojno hodili »ilegalno« spoznavat skavtstvo k zamejskim Slovencem. Pozneje sem jih srečeval še v Stični. Prvo osebno povabilo pa sem dobil od voditeljic Klavdije in Melite (nekdaj Kordeš) v jeseni 1995, ko sem bil še v bogoslovju. Oni dve sta me pred mariborsko stolnico prvi navdušili, da sem se kasneje pridružil mariborskemu klanu kot duhovni asistent.

Kdaj in kako ste postali generali duhovni asistent (GDA)?

Generalni duhovni asistent sem postal letos marca na volitvah novega vodstva ZSKSS. Usodno je bilo zame, da sem šel z Marjanom in z Janezom na Portugalsko na seminar za duhovne asistente. To je bilo malo pred volitvami. Predvsem na dolgi poti do tja sta me prepričevala in na koncu prepričala.

Kakšno je Vaše delo in kaj počnete kot GDA?

Redno sem župnik župnije Velenje – bl. Anton Martin Slomšek. Na župniji dela nikdar ne zmanjka ... Z otroki, mladimi, s skavti, starejšimi ... Kot GDA pa najprej dejavno sodelujem v IO na sejah in drugih dogodkih. Kot GDA sem

tudi uradna vez med vodstvom Katoliške Cerkve na Slovenskem in našim Združenjem. Zato o svojem delu in o delu našega združenja obveščam predsednika Slovenske škofovske konference (škofa Krambergerja) in druge škofo. Vodim poverjeništvo GDA, v katerem so regijski duhovni asistenti, duhovni asistenti državnih vodstev vej in še nekateri. Skupaj načrtujemo taborne šole in srečanja za DA-je, načrtujemo pripravo molitvenikov in priročnikov za katehezo pri skavtih. Sodelujem pa tudi na konferencah ICCS (International Catholic Conference of Scouting), ker si zelo prizadevamo, da bi bili sprejeti kot združenje v to mednarodno katoliško organizacijo skavtov, ki deluje pod okriljem WOSM-a.

Nam morda lahko zaupate kakšen smešen skavtski pripetljaj, ki ste ga doživeli?

Jih je bilo kar nekaj. Enega se spomnim iz začetkov stega Celje 2, ko smo imeli tabor čete v »Ameriki« (tako domačini imenujejo malo odročno večjo jaso sredi gozda) pri Gornji Radgoni. Zgodilo se je nekega dne, da so v tabor vdrle krave iz bližnjega pašnika. Navdušeno so tekale med šotori in si ogledovale taborne zgradbe. Izvidnike in vodnice je ta nenavadni obisk zelo presenetil. Nekateri so se od strahu poskrili v šotore, drugi pa zbežali iz tabora in iz varne razdalje opazovali, kaj se bo zgodilo. Kdo je potem te nepovabljenе obiskovalke spravil iz tabora? In našel se je DA, domačin, s kmetov doma, vzel šibo, z njo zažugal kravam in krave so prepoznale znamenje in se, sicer nerade, poslovile in odšle s tabornega prostora nazaj na svoj pašnik. Vse skupaj se je potem vsem »opazovalcem« zdelo zelo smešno, saj me v vlogi tudi pravega pastirja, ki zna ukrotiti čredico razposajenih krav, še niso poznali.

Kaj si mislite o sami ideji skavtstva in kako bi ocenili delo in vlogo skavtinj in skavtov v Sloveniji?

Baden Powel je največji as. To je bilo gotovo v Božjem načrtu, prepričan sem, da ga je Bog nav-

dihnil s tako idejo. Če ne bi bilo tako, se skavtstvo ne bi obdržalo in tako razširilo. Tako pa skavtstvo danes po vsem svetu vrši svoje plemenito poslanstvo. Izredno sem navdušen nad tem, da je tako močno prisotno in priljubljeno v svetu in želi s celostno vzgojo odgovoriti na potrebe otrok in mladih. V svetu skavtinje in skavti uresničujejo velike projekte, od izobraževalnih, humanitarnih, socialnih in tako naprej. Tudi v Sloveniji smo skavtinje in skavti dobra zaznamoval okolja, kjer živimo (mesta, župnije ...). Vesel sem, da gre razvoj še naprej. Da je še veliko mladih, ki želijo podariti svoj čas in talente za služenje v skavtstvu. Najbolj občudujem neumornost, zavzetost, iznajdljivost voditeljev. Če bomo imeli dobre in pripravljene voditelje, potem se ni bati za skavtstvo v Sloveniji.

Še misel ali dve, ki bi jo radi sporočili vsem slovenskim skavtinjam in skavtom.

Enkratni ste. Lepo vas je videti, ko verjamete v skavtstvo. Bodite ponosni, da ste skavtinje in skavti. Biti skavt je lepo in hkrati od nas zahteva odgovornost. Odgovornost pred Bogom do bližnjih, do svojega naroda in do narave. Zato se potrudite, da boste čim boljše. In naj bo blagoslovljeno vaše delo. Bodisi kot delo volčiča, izvidnika, popotnika, voditelja ali kogar koli na služenju. BP pa nam pravi: "Delaj tako, da bo tvoja dejanja in misli vodila ljubezen."

Luka Novak, Pozorni ris, Ljubljana 2

sva se na koncu obe namočili v Baltik. Ob odhodu se je, kot mnogokrat prej, potrdila ugotovitev, da bi organizatorji lahko pri-

šli v šolo k slovenskim skavtom. Na obljubljeni prevoz smo namreč čakali le borih osem ur. Nato smo v natlačenem kombiju po luknjasti

avtocesti odskakali proti domu.

Mojca Čampa, Multi levinja,
Eneja Osterman, U izi gazela,
Ljubljana 3

Urša Marolt, Klemen Valjavec, Kranj 1

Petra Pogačar, Domiselna čebela, Komenda 1 in Matevž Erjavec, izbirčni volk, Ljubljana 3

Martina Berložnik in Ciril Valant, Katarin Berložnik in Maksimilijan Valant

Erna Flogie, Razumevajoča koala, Koroška 1 in Damijan Dolinar, Vztrajni puma, Komenda 1

Tina, Čuteča kavka in Gregor, Drzni kavka, Celje 2

Albert Gradišnik in Marjetka Pirjevec

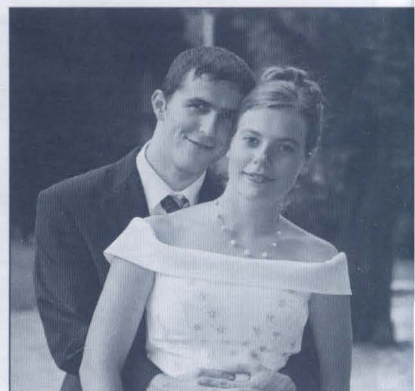
Gordana Merzdovnik, Dobrosrčna srna, Koroška 1 in Tomaž Kurmanšek, Navihani žrebiček, Vir 1

Katarina Štremfelj, Vztrajna opica in Mare Škufca, Temperamentni orel, Kranj 1

Lidija Sedar in Aleš Hren

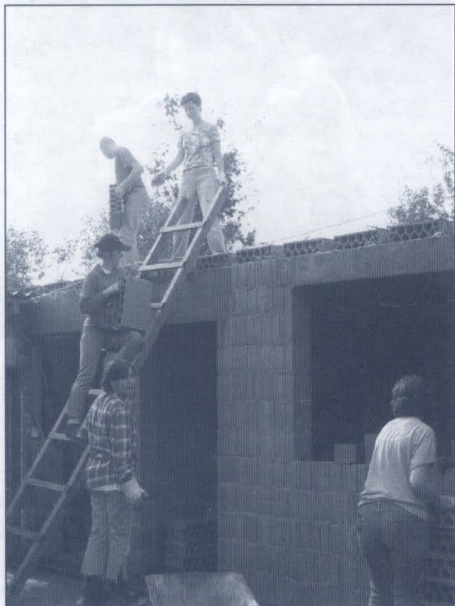
Urška Kovačič in Peter Ogrinc

DELOVNI TABOR V BOSNI

Na delovni tabor v Bosno sem prvič šla leta 2000, od takrat pa grem vsako leto še vsaj enkrat. Šele zdaj, po tolikem času, se približno zavedam, kako me je to zaznamovalo in

oblikovalo. Tako kraj, vojna in njene posledice, ljudje in njihove navade, kot skupina prostovoljcev, s katero smo skupaj delali in ki je bila vedno enkratna. Še posebej mlad človek ima v sebi željo in potrebo delati nekaj dobrega, biti nekje koristen in uporaben. V Bosni sem se vedno počutila tako.

Kot študentka brez denarja ne morem pri odstranjevanju posledic vojne pomagati materialno, lahko pa dam svoj čas, mladost in veselje. Včasih si mislim: »Kaj pa lahko jaz storim, saj nimam ničesar!«, ampak saj Bog ne pričakuje od nas nemogočih stvari. On želi od nas le našo razpoložljivost, vse ostalo bo naredil On, saj pa Bog ve, koliko znašajo naše štipendije. Pomembno je oboje: tako material za obnovo hiš kot človek, ki si vzame čas in pride k njim, popije z njimi kavo, jim prisluhne in jim seveda po svojih močeh pomaga, pa četudi je ta pomoč v obliki OFR (obični fizični radnik).

Ko je v Kolibah skupina mladih prostovoljcev, ki pridejo tja samo zato, da jim pomagajo, vas zaživi. To daje ljudem upanje, da

niso od vseh pozabljeni (saj je od konca vojne minilo že 9 let!), da nekdo še vedno želi, da se vrnejo na svoje domove in jim s svojo prisotnostjo daje poguma za naprej.

V veliki meri nas tega uči Stane Kerin, ki je na delovnih taborih z nami – tako na gradbišču kot za oltarjem.

Ustanovitelj skavtstva Robert Baden Powell pravi: »Zatiranje sebičnih teženj in razvoj ljubezni ter duha služenja bližnjemu odpira srce Božji prisotnosti in ustvarja popoln preobrat osebe s tem, ko ji daje pristno nepoško radost; toliko, da iz nje napravi popolnoma drugačno bitje. Zanj sedaj postane problem, ne to, »Kaj mi lahko da življenje«, ampak »Kaj lahko jaz dam v življenju«. (Priročnik za skavtske vzgojitelje, str. 73.) Delovni tabor skavtskih voditeljev v Bosni je krasna priložnost za tako služenje, sama vedno znova spoznavam, da smo pravzaprav mi tisti, ki največ »profitiramo«.

Sandra Kirbiš, Odgovorna škorpionka, Maribor 1

POLETNI TABOR SOKOLOV IN FAZANOV

Se še spomnite datuma 22. 7.? Kaj pa 23. 7., 24. 7., ... in 30. 7. 2005? Ali veste, kje ste takrat bili? Ste prepričani, da ste bili prav tam? Termin od 22. 7. do 30. 7. 2005 je za večino izmed vas le nekaj datumov, za skavte iz Škocjana pri Turjaku pa so bili to pomembni datumi. Četa se je prav v petek 22. 7. 2005 podala razburljivim dogodivščinam naproti. Z spremstvom dveh voditeljev (Matija in Teje) in dveh pomočnikov (Urške in Dore) se je 11 izvidnikov odpravilo na poletni tabor v Rogaško Slatino. Glavna tema tabora je bila Evropa, spoznavanje večjih mest, zgodovina in dogajanje v teh mestih (Benetke, Pariz, Amsterdam ...).

Pot smo vsi skupaj začeli v petek, ko smo se na pot odpravili kar z avtobusom in vlakom. Čeprav je že v Turjaku, ko smo vstopili na av-

tobus, močno deževalo, smo bili vsi optimistični in pripravljeni na nove dogodivščine – teh tudi ni manjkalo. V Ljubljani nas je doletela že prva (a ne zadnja), ko smo vstopili in se odpeljali z napačnim vlakom. Ampak skavt se znajde in tako smo vseeno prišli do našega tabornega prostora, čeprav čisto ponoči in premočeni. Prvo noč smo preživeli v župnijskih prostorih, naslednji dan pa smo že postavili taborni prostor, kjer smo preživeli naslednje noči. Izvidniki pa niso počivali niti ponoči, saj so pridno stražili taborni prostor in vse, kar spada zdraven.

Dvakrat so bili tudi napadeni. Z prvim napadom so jih presenetili izvidniki iz Zreč. Vendar se naši niso vdali in tako so prav vse obvarovali. Naslednji napad jih je še veliko bolj presenetil, saj so ponavadi imeli na taboru

le en napad in tako so bili prepričani, da lahko na straži počivajo. Vendar so jih Celjani presenetili in jim »pokradli« prav vse. Najbolj zanimiva pa je bila odkupnina (glej sliko). Izvidniki so se zgodaj zjutraj oblekli v kratke hlače (nekateri so raje bili kar v spodnjem perilu), se postavili na pločnik v Rogaški Slatini in zapeli še eno pesem. Imeli so tudi nekaj občinstva. Ja, tako se začnejo prvi nastopi kasneje znanih glasbenikov. Zato si jih kar zapomnite. ☺

V teh dneh smo poleg skavtskega življenja spoznali in si ogledali tudi steklaro v Rogaški Slatini, se kopali na kopališču, se odpravili proti Boču, in še in še ...

Doživeli pa smo tudi nekaj pozitivnih preseñeñanj s strani okoliških prebivalcev, saj so nam za večerjo postregli tudi s picami in paketom pijače.

Da pa smo tam lahko preživeli nepozabni teden, se moramo zahvaliti g. župniku iz Rogaške Slatine, ki nas je lepo sprejel in nam za nekaj dni brezplačno daroval prostor okoli cerkve, vodo in notranje prostore.

Zahvala pa tudi našemu sponzorju ŽITU, ki nam je podaril celo škatlo piškotov.

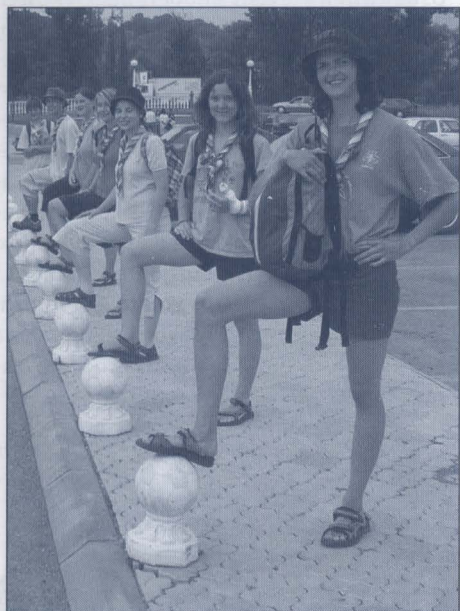
Teja Zabukovec, Ustrežljiva sraka, Škocjan-Turjak 1

BOSANSKI TABOR

Sončnega 18. julija smo se dobili na vrhu klanca pri naši župnijski cerkvi. Tabor se je začel kot vsak drug. Prisegli smo, da bomo branili naše in skavtske vrednote in se podali na pot samurajev. Dva dni smo na Vrhniku urili svoje vrline in potrpežljivost, nato pa je napočil čas, ko smo se morali vsi sa-

muraji dokazati v svetu. Navsezgodaj zjutraj se nas je šest klanovcev in dva voditelja vkrcalo na vlak proti Bosni. Pot je bila dolga, vendar smo si jo nekateri polepšali s petjem, drugi pa s spanjem. Končno... Bosna!

Najprej smo na divjem postajališču skakali in mahali avtobusu, da nas je odpeljal novim dogodivščinam naproti. Ko smo prišli do našega gostitelja (stric voditelja Maria), se nismo mogli načuditi njegovi gostoljubnosti. Ta bosanska gostoljubnost nas je spremljala še vse dni bivanja tam. Počasi smo začeli odkrivati bosanski utrip življenja. Spoznali smo se z bosanskimi taborniki, poslušali klice k molitvi z minoretov, vzdihovali ob slastnem belem kruhu, pregrešno okusnem bureku in seveda ob bosanskih čevapčičih. Prevažali smo se z bosanskimi golfi, jedli najboljši divjačinski golaž na svetu, kopali smo se v bosanskem vodnem parku (kjer smo se končno lahko umili) in seveda nakupovali pumice, adidaske in najkice po smešno nizkih cenah. Postavili smo ogenj, jambor in izobesili skavtsko in slovenski zastavo, pomagali pri spravljanju slame in ječmena, predvsem pa smo brskali po svoji notranjosti in iskali svoje vrednote,

obenem pa prosili za moč, da bi jih znali poredovati drugim in jih sami živeli.

Tabor se je tako končal s polnimi nahrbtniki bosanske robe, hrane in izkušenj, v naših glavah pa se je nabralo dovolj gradiva za razmišljanje o svetu, o drugačnostih, predvsem pa o predsodkih. Reveži menimo, da bi vsakdo moral enkrat obiskati Bosno.

Barbara Čepon, Iznajdljiva miška, Vrhnika 1

SIBASTA 2005 USPELA!

Od 14. do 25. julija 2005 je na Rakitni potal Slovenski barjanski skavtski tabor, ki se ga je udeležilo približno 300 izvidnikov in vodnic ter njihovih voditeljev. Sibasta 2005, ki so jo organizirali skavti iz Brezovice, je gostila kar 10 čet iz vseh koncev Slovenije. Med udeleženci so bile četa iz Celja 1, Cerknice 1, Grosuplja 1, Kamnika 1, Ljubljane 3, Logatca 1, Nove Gorice 1, Škofljice 1, Zagorja 1 in tudi domače Brezovice 1.

Geslo Sibaste se je glasilo "Ker si skavt!", kar naj bi odsevalo pripravljenost slovenskih skavtov, da se izpopolnijo v duhu in tele-

su. Čete so program deloma izvajale samostojno s svojimi skavtskimi voditelji, delno pa je bil program skupen za vse udeležence. Organizatorji so želeli skavtinje in skavte opomniti na njihovo prvenstveno vlogo - biti skavt. Tako so se udeleženci, željni akcije in izzivov, učili bivakiranja, življenja v naravi, stezosledstva, opazovanja narave in skavtskih veščin - od ognjarstva, vozlarstva in podobno. Program je vseboval tudi iskanje meja fizičnih zmogljivosti, domovinsko vzgojo, ekološko ravnanje, večdnevne samostojne potepe, adrenalinsko "pot preživetja", nočne igre, skupne vesele večere ...

Celoten tabor je bil razdeljen na številne manjše tabore. Vsaka četa je taborila v svojem podtaboru, ki si ga je po svoje uredila. Tako je v času Sibaste na tabornem prostoru stalo približno 50 šotorov, 11 jamborov ter ravno toliko vhodnih zgradb, 40 kuhinj posameznih vodov in še veliko drugih zgradb, ki so pripomogle k pristnemu tabornemu vzdušju.

Vse dogajanje na taboru je povezovala tema o življenju koliščarjev, ki so v davnih

časih živeli ravno tu, na Ljubljanskem barju. Idejo za to so organizatorji dobili v zgodovinskem romanu Bobri pisatelja Janeza Jalna, ki je kar nekaj časa prebival v teh krajih.

Udeleženci so v času tabora spoznali ogromno novih obrazov ter hkrati izkusili čar vseslovenskega skavtskega tabora. Med mladimi se je razvilo kar nekaj novih prijateljstev in še več simpatij. Le upamo lahko, da se bo to še kdaj ponovilo.

Maruša, Radovedna vidra, Brezovica 1

MATEČAJ ZA DARILO

Natečaj za promocijsko darilo ZSKSS

Poverjeništvu za odnose z javnostmi razpisuje natečaj za najboljše promocijsko darilo ZSKSS. Pričakuje se kakovostne unikatne izdelke, ki čim bolj predstavljajo ZSKSS, naš način dela, vrednote in druge značilnosti skavtstva ter ZSKSS. Namen razpisa je pridobiti nekaj daril, ki jih lahko ZSKSS podari uglednim osebnostim, predstavnikom organizacij in drugim ob različnih priložnostih. Izbrane izdelke bi se predvidoma izdelalo v več izvodih. Zaželeno je, da izdelek hkrati predstavlja Slovenijo, ni pa to nujno. Izdelki so lahko doma narejeni ali kombinacija domače izdelave in kuplje-

nega izdelka. Komisija bo nagradila najboljše tri predloge z vrednostnimi boni za Skavtarnico v naslednjih vrednostih:

1. nagrada - 8000 SIT,
  2. nagrada - 5000 SIT,
  3. nagrada - 3000 SIT
- ter s slavo in ugledom, ki ju bodo uživali nagrajeni ustvarjalci.

Rok za pošiljanje predlogov je 31. oktobra 2005. Predloge dostavite na ZSKSS, Zrinjskega cesta 9, 1000 Ljubljana in vidno označite,

da gre za natečaj za promocijsko darilo ZSKSS. Na natečaju lahko sodelujejo posamezniki ali skupine, vsak lahko odda tudi več predlogov. Prispeli predlogi po razpisu ostanejo ZSKSS, za nenagrajene izdelke se lahko po potrebi avtor pred oddajo dogovori drugače.

Morebitne dodatne informacije lahko dobite na tel. št. 041/750-488, matej.cernetic@skavt.net

Matej Černetič,

poverjenik za odnose z javnostmi, Brezovica 1

SKAVTFEST

Danes praznujemo rojstni dan, naš steg ima 15 let. Pesem iz src naj se glasi, naj dolgo še doni: Skavtfest 2005!

Skavti - stari in mladi, majhni in veliki, s poslušom ali brez: prisrčno vabljeni na 3. festival skavtske pesmi Skavtfest 2005.

- (a) Postojna, 29.10.2005 ob 9.30, osrednja prireditev ob 16.00
- (b) Številne delavnice v povezavi z glasbo
- (c) Festnina: 1000 sit/skavta
- (č) Mnogo presenečenj
- (d) Hrana bo

<http://skavtfest.skavt.net>,
postojna1@skavt.net

SKAVTIČ NASLOVNICE

V uredništvu smo se odločil, da popestrimo Skavtiča. Odločili smo se, da bi moral/a biti na naslovnici skavtinja ali skavt, ki bi ga morala poznati vsa Slovenija. Seveda pa, ker je Slovenija velika in ne poznamo čisto vsakega, vas prosimo za pomoč v obliki predlogov, kdo bi lahko bila ta oseba. Vsak steg ali posameznik pošlje sliko in opis osebe, za katero menijo, da si zasluži to čast, da se znajde na naslovnici. Lahko dobro peče palačinke, je prvak v taroku, je zgled skavta/skavtinje, na potovalnem taboru ji ne smrdijo noge in še bi lahko naštevali.

Skratka, imate proste roke. Zadnjo besedo, kdo bo na naslovnici pa bo imelo uredništvo, če bo več predlogov.

Nujno jo treba poslati ime priimek, skavtsko ime, GSM in e-mail osebe, ki je predlagana za naslovnico. Argumentirati morate, zakaj ste izbrali ravno to osebo. Predlagate lahko samo eno osebo.

Naloga vseh skavtinj in skavtov pa je (razen predlagatelja in tistega, ki je predlagan), da na čim bolj izviren način opiše to osebo (ime priimek, skavtsko ime, hobije, starost, itd.). Ni nujno, da osebo poznate. Lahko jo opišete že po samem izgledu.

Tri najbolj izvirne opise bomo objavili na straneh »Skrite osebe« in tudi nagradili. Verjemite, spleča se, da vas vidi in sliši vsa Slovenija.

Luka Novak, Pozorni ris, Ljubljana 2

SKAVTSKA PESEM

London, Berlin, Dunaj, New York, Milano, Rim, München, Varšava, Praga, Budimpešta, Kijev, Minsk, Bruselj, Sofija ... Da, sama velika mesta, kjer delujejo skavti. Napaka da tu ni omenjene Slovenije s svojimi kraji? NE! Sramota da ni omenjena, ampak saj si tega ne zasluži. Zakaj, kako to da si ne zasluži? Vsa ta mesta imajo različne skavtske pevske zборе, od dekliških skavtskih pevskih zborov, do fantovskih in vse tja do mešanih. Slovensko skavtstvo s svojimi 4.600 člani vključno z voditelji ne zbere potrebnih 20 ljudi za skavtski pevski zbor, ki je več kot potreben za največjo katoliško mladinsko organizacijo v Sloveniji.

Trop za promocijo se na vse načine trudi, da bi širši populaciji predstavil skavte, da bi Slovenija skavtstvo spoznala in ga sprejela z odprtimi rokami. Vsi pa dobro vemo da je najboljša reklama od ust do ust. Zakaj ne bi skavtski zbor v nedeljo pel v župniji Žiri in poskrbel da se bo Janezu v ponedeljek pri pouku po glavi vrtela skavtska pesem? Zakaj ne bi neka stara mama na Goričkem po vasi raznesla novico o tem kako je skavtski zbor pri maši »fušal«? Zakaj ne bi preprosto ponesli skavtske pesmi po Sloveniji in s tem povzročili večjo priljubljenost med ljudmi in polno navdušenih kandidatov za vstop v našo organizacijo? Je v tem kaj slabega? Ne? Zakaj te pa potem že lansko

leto nisem videl v zboru? Te je strah da ne poješ lepo, da nimaš posluha? To še nikoli ni bil problem, vsak glas je lep in tudi posluš se da z vajo pridobiti.

Zato bi rad povabil vse skavte od srednje šole naprej, ki se med tednom nahajate v Ljubljani ali bližnji okolici, da prispevate svoj glas našemu zboru.

Termin vaj je že znan, svoje glasove bomo dresirali:

VSAKO SREDO OB 20. URI
Zberemo se pred frančiškansko cerkvijo v centru Ljubljane ob 20. uri

INFO:

Štefan Erman,

040/ 374 151

stefan.erman@skavt.net

Naj skavtska pesem zadoni preko zemlje do neba, da bo v nas razvnela ljubezen do prirode in Boga!

Štefan Erman, Bebava buba,
Ljubljana 3

Novo skavtsko leto, nov Skavtič, novi razlogi za smeh. Od sedaj naprej bodo za vaše smejalne gubice na obrazu med drugim poskrbeli tudi takšni ali drugačni, resnični ali napol za lase privlečeni, smešni ali že skoraj solzavi TRACI. Da pa bo nova rubrika zanimiva za vse vas, ste potrebni samo še vi, mladi novinarji. Neljube prigode, iskricice ljubezni... samo zapišite in jih pošljite na moj internetni naslov (maja.franko@skavt.net). Tako imate izjemno možnost s trači iz vaših stegov nasmejati vso vesoljno Slovenijo.

Si lahko predstavljaš, da voziš avto 120 km/h? Ja, to že gre. Brez težav. Toda, a si lahko zamisliš obraz črnomaljskega župnika, ko je na števcu hitrosti svojega kolesa zagledal, da je bila njegova največja dosežena hitrost 120 km/h?!? Ne, gospod župnik, ni se vam potrebno spraševati in brskati po spominu, kdaj ste dosegli takšen rekord. Dosežena hitrost je namreč le posledica spretnosti in igrivosti nekaterih voditeljev iz Novega mesta, ki so bili pri vas na skvo vikendu in so se v prostih trenutkih posvetili vašemu kolesu in njegovi dodatni opremi.

Ali je mogoče, da se je novomeški stegovodja Damjan še preden je diplomiral iz požarne varnosti pri delu kot zdravnik zaposlil v celjski bolnišnici?

To bi bila zagotovo prva misel vsakogar, ki bi ga zagledal, kako se sredi noči v bolnišnici vpisuje v delovno knjigo tamkajšnjih zaposlenih. K temu nenavadnemu dejanju je povrh vsega napeljal še četovodjo Simona, ki je zaradi tega doživel vse prej kot prijetno bližnje srečanje z medicinsko sestro. Gre za prevaro ali zgolj nesrečen pripetljaj, ko sta v bolnišnico pripeljala enega izmed šentjernejških izvidnikov?

Potrjena novica za vse ognjevite peteline, ki ste bili morda še vedno v dvomih: Čokoladna puma in Pošlihtani zajček sta zares skupaj!!! Ja, pa Ciganski pingvin in Prebrisana kobra tudi. Kako fajn... ☺

Voditelji iz Logatca: kaj naredite, ko opazite, da v sklicanem krogu manjka eden izmed vaših skavtov? Če ga dolgo ne morete priklicati, ga greste vsi iskat, a ne? Toda kaj storite, ko ga po dolgem času, vsej preiskani okolici in zaskrbljenosti, najdete spečega ob tabornem ognju? Kako je izgledalo takratno bujenje, nam lahko "izgubljeni" skavt do naslednjic sporoči kar sam.

Grosupeljskima voditeljicama B.B. in B.B. so ukradli peč in šele na zimo so ugotovili, da jih bo zeblo.

V Stični na stojnici je bilo slišati: »A ta je še

pri skavtih? Pa je tako star!« (V resnici jih načelnik Sandi šteje le 25.)

Ali veste, da je v.d. načelnica Ana leto nazaj, ko še ni opravljala te funkcije, v Stični dvema delegatoma iz Grosuplja kazala sliko otroka in trdila, da je njen polzakonski otrok? Bajje je poročen samo oče, ona ne.

Voditeljica grosupeljske čete se v prostem času ukvarja z ličenjem znanih oseb. Na izboru za MISS Slovenije 2005 je ličila znane lepoticke in videla celo Tomaža Humarja. Pravi, da je kar fajn poba! Na neki drugi prireditvi pa ji je sam vedeževalec Danny zaupal svoj nežen obraz. Seboj je imel lasten puder, s katerim ga je lahko olepšala. Med drugim pa ji je dejal, da ima prav poseben dotik. Videti je bilo rdečico na njenem obrazu.

Voditeljici iz stega blizu Višnje Gore ni všeč okus mesa, torej je najverjetneje vegetarijanka. Ker ji zato v krvi primanjkuje železa, išče fanta, ki ima zobni aparat iz te plemenite kovine. Ljubezen dela čudeže!

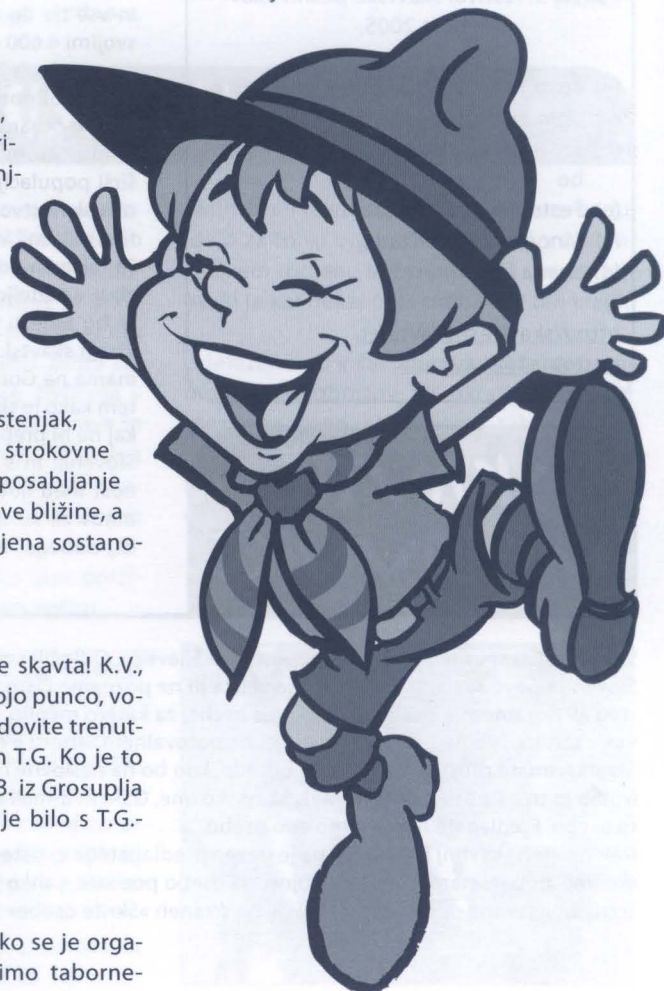
Slišati je, da je bil večer, ko je v Križankah nastopil Jan Plestenjak, vroč predvsem v glavi naše strokovne sodelavke za program in usposabljanje voditeljev. Zaželela si je njegove bližine, a so ji postavni varnostniki in njena sostanovalka to preprečili.

Kaj vse se ne prikrađe v sanje skavta! K.V., skavt iz Grosuplja, je sanjal svojo punco, voditeljico J.P., kako preživlja čudovite trenutke z grosupeljskim voditeljem T.G. Ko je to prišlo na dan, je voditeljica B.B. iz Grosuplja sanjano J.P. povprašala, če ji je bilo s T.G.-jem lepo.

»Ohhh, Matej!« je bilo slišati, ko se je organizator SIBASTE sprehajal mimo taborne-

ga prostora ob WC-jih. Po naših podatkih je navdušil kar tri skavtinje.

Gorjanski medvedi (Nm1) so ne dolgo nazaj enemu od svojih prijateljev, ki se je oženil, na njegov domači naslov poslali telegram z naslednjim besedilom: "Ob sklenitvi zakramenta svetega zakona vama iskreno čestitamo. Skavti, Novo mesto 1." Toda kako je omenjeni telegram priromal na tajništvo ZSKSS, zaenkrat ostaja skrivnost, ki jo vodstvo gorjanskih medvedov se raziskuje. Na ušesa pa jim je že prišlo, da je del zaposlenih v pisarni Združenja tudi aktivnih članov SOK-a in KOS-a (Skavtinje Osamljenega Kova in Klub Osamljenih Skavtov). Ali je možno, da je bilo 1. srečanje omenjenega društva tako zelo uspešno, da je bila vsebina telegrama v resnici namenjena strokovni sodelavki Alenki, ki je zaposlena v pisarni Združenja? ☺

IŠČEMO NOVE SODELAVCE

A, VIKENDI NA JAHTI, VIZITKE, ZIMOVANJE V SMUČARSKEM CENTRU CHAMONIE

TROP ZA PROMOCIJO

PREDSTAVLJA LETOŠNJE NOVOSTI

BRISAČA ZSKSS

100 CM X 50 CM

1100 SIT

NOVO

ČELNA SVETILKA ZSKSS

3 LED DIODE, Z BATERIJAMI

2100 SIT

NOVO

SESTAVLJANKA ZSKSS

9 CM X 7 CM

250 SIT

NOVO